HEBREALAISKIRJE 7. LUKU, OSA I

(Hebrews Chapter Seven #1)
57-0915E · Jeffersonville, Indiana, USA, 15.9.1957

1 ...iltana ja kuulla Joycen laulavan. Tiesittekö, että se itsessänsä on ihme? Tuo pieni tyttö, kuinka hän voi ajatella kaikkea sitä? Ja joka ilta hänellä on meille uusi laulu. Kuinka hän voi ajatella kaiken sen! Se todella vaatii taitoa. Herra siunatkoon tuota lasta.

2 Nyt, huomenna kello puoli kolme, hautaustoimistossa, Charlestownissa, Indianassa; kallis edesmennyt sisaremme, sisar Colvin, me annamme hänelle viimeisen kunnianosoituksen siellä hautaustoimistossa ja sitten haudan äärellä, huomenna iltapäivällä. Yksi, joka kerran eli niin kuin tekin, on siirtynyt esiripun toiselle puolelle, niin kuin tekin joskus tulette tekemään. Ja kaikki, jotka tahtovat osallistua palvelukseen, ovat tervetulleita. On varmasti oleva suureksi avuksi Colvinin perheelle tietää, että Tabernaakkelin ihmiset täällä, jossa he ovat käyneet kirkossa niin pitkän aikaa ja niin edelleen, tahtovat... Olisimme iloiset, jos tulisitte sinne. Ja uskon, että kalliilla veli McKinneyllä, joka saarnasi veljeni hautajaisissa monia vuosia sitten, on pääosa hautajaisista vastuullaan, ja minua on pyydetty tulemaan ja auttamaan häntä hautajaispalveluksessa.

3 Olin nyt hieman myöhässä tänä iltana. Minulla on niin monta rautaa tulessa, etten tiedä mihin suuntaan mennä. On niin monia soittoja, ja näitä autokolareita ja onnettomuuksia, ja ihmiset soittavat ja pyytävät tulemaan; lähdin juuri Louisvillestä muutama hetki sitten, päästäkseni nopeasti tänne takaisin, ja jätin tekemättä useita käyntejä, jotka ovat todella rasittavia, ja jotka täytyy tehdä, arvelisin, vielä tänä iltana.

Ja nyt, rukoilkaa puolestamme jatkaessamme eteenpäin.

4 Ja tänä aamuna en ollenkaan päässyt tekstiini, Hebrealaiskirjeen 7. lukuun. Ja mennessämme siihen tänä iltana, haluan antaa ilmoituksen koskien veli Graham Snellingin kokouksia täällä teltassa Brigham Avenuen päässä. Jos Herra suo, haluan olla takaisin täällä keskiviikkoiltana, ja silloin tulemme sopimaan tietystä illasta johonkin aikaan tällä viikolla, jolloin me tulemme lähetystönä vierailemaan veli Grahamin kokouksessa. Ja hän sanoo, että hänellä on siellä "mukavasti väkeä". Hän tulee arvostamaan sitä, että tulemme hänen avukseen. Veli Graham Snelling, jos jo-

ku teistä haluaa osallistua kokouksiin, niin se on aivan täällä Brigham Avenuen päässä. Kuka tahansa voi kertoa teille, missä se on. Teltta on pystyssä aivan urheilukentän päässä. Hän arvostaa yhteistyötänne. Koska me Tabernaakkelina olemme luvanneet olla yhteistyössä hänen kanssaan, sataprosenttisesti, niin me yritämme auttaa.

5 Nyt me sitten pian olemme tulossa, jos Herra suo, Hebrealaiskirjeen 11. lukuun, muutaman illan kuluttua, jos se on Jumalan tahto ja uskon, että meillä myös silloin tulee olemaan suurta aikaa.

6 Ja, oi, Herra siunasi meitä tänä aamuna ilmeellisellä tavalla. Kuinka Hän vuodattikaan Henkensä meidän yllemme! Ja nyt tänä iltana, me odotamme Hänen tekevän sen uudestaan; ja sitten myös keskiviikkoiltana ja yhä edelleen. Ja niinä iltoina, joina en pääse tulemaan, tulee veli Neville jatkamaan, jos minä olen jossakin ulkona.

7 Minä en koskaan tiedä, mitä tulen tekemään, saatan olla täällä tällä hetkellä ja tunnin kuluttua saatan olla kutsuttu Kaliforniaan. Näettekö, te ette tarkalleen tiedä, minne Herra teidät lähettää. Siitä syystä minun on niin vaikeata valmistaa mitään matkasuunnitelmia ja sanoa, että me tulemme tekemään niin-ja-niin. Voin aloittaa jonkun tietyn asian tekemisen, ja Herra lähettääkin minut jonnekin muualle. Niinpä me emme tiedä, mitä Hän tulee tekemään. "Mutta, jos se on Herran tahto", me sanoimme. Ja uskon, että meitä on Raamatussa käsketty sanomaan: "Jos se on Herran tahto, me tulemme tekemään sellaisia-ja-sellaisia asioita." Niinpä, jos emme satu tekemään tai täyttämään sopimuksia, niin me tunnemme, että ehkä ei ollut Herran tahto niin tapahtua.

8 Juuri yhtenä päivänä me olimme estettyjä tekemästä sitä, veli Roberson, veli Wood ja minä. Ja me ihmettelimme: "Miksi?" Minä istuin seuraten karttaa, ja olimme tulossa etelään, ja kuitenkin me ajoimme viisikymmentä mailia takaisin suoraan pohjoiseen tietä. Ja minä olen matkustellut tuota valtatietä siitä asti, kun olin noin neljätoistavuotias. Ja ihmettelen kuinka koskaan tein sen. Me seisoimme siellä kaikki kolme. Me olemme kaikki matkustelleet noita valtateitä. Katsellen koko ajan karttaa ja pysytellen valtatiellä 130 halki Illinoisin, ja teimme pienen loivan mutkan, huomaamatta, että aurinko oli takanamme sen sijaan, että se olisi ollut edessämme, ja etelän asemesta me olimme menossa pohjoiseen. Sitten tulimme tien risteykseen, ja minä sanoin: "Tämä ei ole oikea tie." Katsoin kartasta ja tulin huomaamaan, että olimme viisikymmentä mailia poissa tieltä, menossa toiseen suuntaan.

9 Sitten takaisin tullessamme me keskustelimme asiasta. Minä sanoin: "Tiedättekö, miksi se tapahtui? Herra on saattanut panna meidät kulkemaan ohi tätä tietä varjellakseen meidät joltakin hirvittävältä onnettomuudelta täällä jossakin, joka ehkä muussa tapauksessa olisi tapahtunut. Me tiedämme, että kaikki asiat yhdessä työskentelevät niiden parhaaksi, jotka rakastavat Herraa. Se on kaikki, mitä meidän täytyy pitää mielessämme."

10 No niin, tänä iltana me nyt aloitamme pienen oppitunnin. Enkä usko, että pääsemme loppuun, tai ehkä pääsemme, tänä iltana. Tämä on suuri luku, joka opettaa kymmenyksistä seurakunnalle. Se on suuri aihe, jossa voisimme viipyä viikkoja ja viikkoja, käsitellen tuota yhtä asiaa: kuinka Abraham maksoi kymmenykset Melkisedekille, ja josko se on ehdottoman välttämätöntä.

11 Vaivaako tämä tuulettaja ketään siellä takana? Tahtoisitteko sen mieluummin pois? Jos se vaivaa jotakuta, tai puhaltaa heidän kasvoilleen tai jotakin sellaista, niin kohottakaa kätenne. Tai pyytäkää yhtä paikannäyttäjistä, tai lähettäkää joku sanomaan veljelle täällä, ja hän tulee sammuttamaan sen. Minä yleensä pidän sen poispäin itsestäni; kun minun tulee kuuma ja alan hikoilla, niin ennen kuin huomaankaan, olen tullut käheäksi. Niinpä se puhaltaa teidän päällenne eikä häiritse minua millään tavalla. Me haluamme teidän nyt tuntevan olonne miellyttäväksi. Me emme yritä käyttää liian paljon aikaanne, vaan tulemme katsomaan suoraan Sanaan. Ja ennen kuin teemme sen, puhukaamme hetken Sen Tekijälle.

12 Taivaallinen Isä, me emme tiedä, mitä on varastossa. Mutta ainoa asia, jonka me tiedämme, ja josta olemme vakuuttuneita, on että hyvät asiat odottavat edessämme. Sillä on kirjoitettu: "Mitä silmä ei ole nähnyt, eikä korva kuullut, eikä ole astunut ihmisen sydämeen, Jumalalla on varastossa niitä varten, jotka rakastavat Häntä."

13 Ja me rukoilemme, että Sinä avaisit Taivaan ikkunat tänä iltana, Sinun varastohuoneessasi, ja antaisit meille Sanastasi jotakin sopivaa, jotakin kasvattamaan uskoamme kristittyinä, ja tekemään meidät enemmän vakiintuneiksi Evankeliumille, kuin mitä olimme sisään tullessamme. Suo se, Isä. Ottakoon Pyhä Henki Jumalan Sanan ja jakakoon Sen kullekin sydämelle, sen mukaan kuinka meillä on tarve. Sinun rakkaan Poikasi Jeesuksen Nimessä me rukoilemme. Aamen.

14 No niin, tänä aamuna jätimme 6. luvun viimeisen jakeen, joten voim-

me mennä suoraan 7:teen lukuun:

Jonne edelläjuoksija on meidän puolestamme mennyt, Jeesus, tehtynä yli papiksi ikuisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan.

15 Nyt me tulemme lukemaan ensimmäiset kolme jaetta seitsemännestä luvusta, niin että pääsemme heti alkuun.

Sillä tämä Melkisedek, Saalemin kuningas, kaikkein korkeimman Jumalan pappi, joka kohtasi Abrahamin hänen palatessaan kuninkaiden teurastuksesta, ja siunasi hänet;

Jolle myös Abraham antoi kymmenennen osan kaikesta (siinä on teidän kymmenystenne maksaminen)*; ensiksi ollen tulkinnan mukaan vanhurskauden Kuningas, ja sen jälkeen myös Saalemin Kuningas, joka on, rauhan Kuningas;*

Ilman isää, ilman äitiä, ilman polveutumista, jolla ei ole päivien alkua, eikä elämän loppua; mutta tehtynä Jumalan Pojan kaltaiseksi; pysyy pappina ainaisesti.

16 Mikä ihmeellinen lausunto! Nyt meidän täytyy mennä takaisin Vanhaan Testamenttiin, kaivaaksemme esiin nämä suuret kultajyväset. Ja, oi, kuinka minä rakastankaan niitä!

17 Tiedättekö, siellä Arizonassa meillä oli tapana etsiä kultaa. Ja me menimme jonnekin, missä maaperä näytti sopivalta, herra Mac Knelly ja minä, missä oli pieniä ojia, joissa olevaa soraa, he kutsuivat "huuhtoutumiksi". Ja hän painui alas ja pani minut hieromaan tuota hiekkaa ja [Veli Branham puhaltaa.] puhaltamaan siihen. Sitten hieromaan ja [Veli Branham puhaltaa.] puhaltamaan siihen. Ja ihmettelin, miksi hän teki sen. Mutta tulin huomaamaan, että puhaltaessanne hiekkaan, se on kevyttä. Ja kaikki, jopa lyijy on kevyempää kuin kulta. Kulta on raskaampaa kuin lyijy. Niinpä puhaltaessa kaikki muut metallit, hiekka ja multa lentävät pois, ja kulta jää jäljelle. Sen vuoksi, jos teillä on siellä huuhtoumia, osoittaa se, että jossakin ylempänä on kultaa, josta sade on huuhtonut nämä hiukkaset tänne ojiin. Ja sitten me otimme hakut ja niin edelleen ja kaivoimme melkein koko mäen ylös, yrittäen löytää tuota kultaa. Porasimme reikiä maahan, räjäytimme sen dynamiitilla, ja kaivoimme maan ylös, ja jatkoimme räjäyttämistä ja kaivamista, mennen syvemmälle, löytääksemme tuon pääsuonen. No niin, sitä me kutsumme "etsinnäksi".

18 Ja tänä iltana me yritämme ottaa Jumalan Sanan ja käyttää sitä Pyhän

Hengen voimalla puhaltamaan kaiken välinpitämättömyyden ja epäilykset pois meistä, kaikki nuo pienet kevyet untuvaiset asiat, joilla ei ole mitään perustusta, joilla ei ole mitään painoa elämässämme, me haluamme puhaltaa sen kaiken pois, voidaksemme löytää tämän ihanan Pääsuonen. Tuo Pääsuoni on Kristus.

19 Ja auttakoon Jumala nyt meitä, kun luemme ja tutkimme Hänen Sanaansa. Ja viimeisten kolmen luvun aikana me olemme silloin tällöin kuulleet puhuttavan Melkisedekistä.

20 Ja uskon Paavalin antavan oikean tulkinnan:

Sillä tämä Melkisedek, Saalemin kuningas,

"Saalemin kuningas", jokainen Raamatun oppinut tietää, että Jerusalemia aikaisemmin kutsuttiin "Saalemiksi". Ja Hän oli Jerusalemin Kuningas. Tarkatkaa Häntä!

...kaikkein korkeimman Jumalan pappi... (Se on välittäjä) *...joka kohtasi Abrahamin...*

Haluan päästä tämän suuren Miehen sukuluetteloon, niin että te ensin tiedätte, kuka Hän on, ja sitten jatkamme eteenpäin kertomuksen kanssa.

...hänen palatessaan kuninkaiden teurastuksesta, ja siunasi hänet;

Jolle myös Abraham antoi kymmenennen osan kaikesta; ensiksi ollen tulkinnan mukaan vanhurskauden Kuningas...

Nyt tarkatkaa: "Vanhurskaus." No niin, meillä on omavanhurskaus, meillä on tekouskovanhurskaus, meillä on vääristelty vanhurskaus ja kaikkea muuta. Mutta on yksi todellinen Vanhurskaus, ja tuo Vanhurskaus tulee Jumalalta, ja tämä Mies oli vanhurskauden Kuningas. Kuka Hän voisi olla?

21 No niin, Hän oli vanhurskauden Kuningas, Jerusalemin Kuningas, vanhurskauden Kuningas, rauhan Kuningas. Jeesusta kutsuttiin "Rauhanprinssiksi", ja prinssi on kuninkaan poika. Niinpä, koska tämä Mies oli rauhan Kuningas, silloin Hänen täytyy olla rauhan Prinssin Isä. Käsitättekö?

22 Katsokaamme nyt Hänen sukupuutaan hieman pidemmälle, nähdäksemme minne olemme menossa.

Ilman isää,...

No niin, Jeesuksella oli Isä. Uskotteko sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Varmasti.

...ilman äitiä,...

Jeesuksella oli äiti, mutta tällä Miehellä ei ollut isää eikä äitiä.

...ilman polveutumista,...

Hänellä ei koskaan ollut ketään, josta Hän olisi polveutunut. Hän aina oli. Ilman polveutumista!

...jolla ei ole päivien alkua,...

Hänellä ei koskaan ollut mitään aikaa, jolloin Hän olisi alkanut.

...eikä elämän loppua;

Se ei voinut olla kukaan muu kuin Jumala! Se on kaikki, mitä Hän voi olla.

23 Nyt jos panette merkille, kun luemme tämän 3. jakeen lopun: "Eikä elämän loppua."

Mutta tehtynä Jumalan Pojan kaltaiseksi;

No niin, Hän ei ollut Jumalan Poika. Sillä, jos Hän oli Poika, silloin Hänellä oli alku, ja tällä Miehellä ei ollut alkua. Jos Hän oli Poika, täytyisi Hänellä olla isä ja äiti. Ja tällä Miehellä ei ollut isää eikä äitiä, mutta Hän oli tehty niin kuin Jumalan Poika.

...pysyy pappina ainaisesti.

24 Nyt, tohtori Scofield yrittää sanoa, että "se oli pappeus, nimeltä 'Melkisedekin pappeus'."

Mutta haluan olla sitä vastaan hetken. Jos se oli pappeus, silloin sillä on täytynyt olla alku ja, sillä täytyy olla loppu. Mutta Tällä ei ollut alkua eikä loppua. Eikä Raamattu sano, että hän kohtasi "pappeuden", hän kohtasi Miehen, jota kutsutaan nimellä "Melkisedek". Hän oli Persoona, ei mikään kirkkokunta, ei mikään pappeus tai isyys, Hän oli ehdottomasti ihminen nimeltä Melkisedek, joka oli Jerusalemin Kuningas. Ei mikään pappeus, vaan Kuningas ilman isää. Pappeuksilla on isä. Ja tämä Mies oli ilman isää, ilman äitiä, ilman päivien alkua tai elämän loppua.

25 Nyt, Jumalan Poika... Kuka tämä oli, tämä oli Jehova! Tämä oli Kaikkivaltias Jumala itse. Se ei voinut olla kukaan toinen.

26 Huomatkaa nyt: "Hän pysyy iäti." Hänestä on täällä todistettu, että "Hän elää, Hän ei koskaan kuole, ja Hän on aina elänyt." Hän pysyy iäti.

27 Nyt, Jeesus oli tehty Hänen kaltaisuudessaan. Siksi on ero Jumalan ja Jeesuksen välillä: Jeesuksella oli alku, Jumalalla ei ollut alkua; Melkisedekillä ei ollut alkua, ja Jeesuksella oli alku. Mutta Jeesus oli tehty Hänen

kaltaisekseen. "Pysyen pappina ainaisesti."

28 Nyt, kun Melkisedek oli maan päällä, ei Hän ollut mitään muuta kuin Jehova Jumala julkituotuna luomisella, Hän oli täällä theopanyn muodossa. Abraham kohtasi Hänet kerran istuessaan telttansa edessä. Ja niin kuin sanoimme tänä aamuna: "Abraham tunsi Hänet. Ja Hän kertoi Abrahamille, mitä tulisi tekemään, koska Hän ei halunnut jättää maailman perillistä sokeaksi asioille, jotka Hän tulisi tekemään."

29 Voisinko pysähtyä tähän minuutiksi, sanoakseni, että Jumalalla yhä on sama mielipide koskien Hänen Seurakuntaansa. Te ette ole pimeyden lapsia, te olette Valon lapsia. Ja me jotka... "Siunattuja ovat nöyrät, sillä he perivät maan." Ja niin kuin Jumala toimi Abrahamia kohtaan, joka oli maailman perillinen... Hän sanoi: "Minä en salaa näitä asioita mieheltä, joka tulee perimään maan." Kuinka paljon enemmän tulee Hän paljastamaan salaisuuksiaan Seurakunnallensa, joka on perivä maan.

30 Daniel sanoi: "Tuona päivänä he juoksevat edes takaisin, ja tieto lisääntyy." Ja hän sanoi: "Viisaat ovat tunteva Jumalansa tuona päivänä ja tekevät suuria urotekoja tuona päivänä. Mutta pahat eivät ole tunteva Taivaan Jumalaa." He tuntevat Hänet muodollisesti ja rituaaleina, kuten ensimmäisellä oppitunnillamme sanoimme, mutta he eivät tunne Häntä täydellisyyden tavalla. Ja Jumala voi työskennellä ainoastaan täydellisyyden kautta, koska Hän on Täydellinen. Siunattu olkoon Hänen Nimensä! Sen täytyy olla täydellinen kanava, jonka kautta Jumala toimii, koska Hän ei voi tehdä mitään muuta kuin työskennellä täydellisyyden kautta. Hän ei voi liata itseään millään tavalla..

31 Ja siksi Jeesus tuli ottamaan pois meidän syntimme, että me voisimme olla täydelliset, että Jumala voisi työskennellä Seurakuntansa kautta. Siinä on sen salaisuus. Sille maailma on sokea. Siitä syystä he tahtovat sanoa: "Te olette kadottaneet järkenne." Siksi he tahtovat sanoa: "Te ette tiedä mistä puhutte." Sillä Herran asiat ovat hullutusta tämän maailman viisaudelle. Mutta maailman asiat ovat lihallisia uskovalle. Niinpä te olette erilainen henkilö, te elätte erilaisella alueella. Te ette enää ole tästä maailmasta, te olette siirtyneet tästä elämästä uuteen Elämään.

32 Sen vuoksi, Jumala paljastaa salaisuutensa, ei jollekin psykologille, ei koulutetuille saarnaajille, vaan niille, jotka ovat nöyriä sydämessään! Ihmisilleen, jotka ovat nöyriä. Hän on paljastava Jumalan suurten asioiden salaisuudet heille. Näettekö sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

33 Nyt Abraham oli perivä maailman. Abrahamin Siemenen kautta olivat kaikki kansat siunatut. Niinpä Jumala tuli alas ja puhui Abrahamin kanssa Miehen muodossa. Jumala on aina ollut maan päällä. Jumala ei ole koskaan lähtenyt maasta. Jos Hän koskaan lähtisi maasta, niin en tiedä, mitä siitä tulisi. Mutta Jumala on aina ollut täällä jossakin muodossa. Ylistetty olkoon Hänen Nimensä!

34 Hän oli Israelin lasten kanssa erämaassa, heidän tullessaan ulos Egyptistä, Valon muodossa. Hän puhui Abrahamille Miehen muodossa. Hän puhui Moosekselle Miehen muodossa. Niin puhui Seurakunnalle Miehen muodossa, Pojassansa Jeesuksessa Kristuksessa. Ja Hän puhuu Seurakuntansa kautta tänä päivänä, Elävän Jumalan voidellun Seurakunnan kautta, saviastioiden kautta: "Te olette oksia, Minä olen Viinipuu." Jumala yhä puhuu ja maailma näkee Jeesuksen, kun te esiintuotte Hänet. Siten maailma... "Te olette kirjoitettuja kirjeitä, joita kaikki lukevat." Teidän elämänne kertoo, mitä te olette.

35 Nyt tämä Abraham oli palaamassa... Me tulemme menemään takaisin ja lukemaan hänestä muutaman hetken kuluttua l. Mooseksen kirjasta. Uskon, että se on 1. Mooseksen kirjan 14. luvussa. Oi, kuinka kaunis tuo kertomus on täällä. Me kaikki tiedämme Abrahamista, kuinka Jumala kutsui hänet ulos Kaldean maasta ja Uurin kaupungista ja käski häntä erottamaan itsensä kaikista kumppaneistaan.

Kun Jumala kutsuu miehen tai naisen, Hän kutsuu erottautumaan!

36 Se on nyt vikana kirkkojen kanssa tänään, he eivät halua erottaa itseään vanhoista lihallisista uskovista. Siksi emme pääse yhtään pidemmälle. Me joudumme tuohon samaan lihalliseen virtaan ja sanomme: "Oh, mutta Jim on hyvä kaveri, vaikka hän ryyppääkin. Minä käyn hänen kanssaan veikkaamassa, mutta itse en veikkaa. Minä käyn hänen kanssaan kutsuilla, missä he kertovat likaisia vitsejä ja niin edelleen, mutta itse en kerro niitä."

37 Tulkaa ulos heidän keskuudestaan! Oikein. Erottakaa itsenne! "Älkää koskeko saastaisiin asioihin, ja Minä olen vastaanottava teidät", sanoo Herra. "Älkää olko eriarvoisesti iestetyt yhteen uskomattomien kanssa." Älkää tehkö sitä. Erottakaa itsenne.

38 Ja Jumala kutsui Abrahamin erottamaan itsensä kaikista sukulaisistaan ja vaeltamaan Hänen kanssaan. Veli, joskus se merkitsee seurakunnan jättämistä. Se merkitsi sitä Paavalille, hänen täytyi jättää seurakun-

tansa; se on merkinnyt sitä monille. Joskus se merkitsee kodin jättämistä. Joskus se merkitsee isän ja äidin jättämistä ja kaiken hylkäämistä. En tarkoita sanoa, että niin tapahtuu joka kerta, mutta joskus niin tapahtuu. Se merkitsee, että teidän täytyy poistaa kaikki, mikä on teidän ja Jumalan välillä, ja vaeltaa yksin Hänen kanssaan, Oi, tuo siunattu, suloinen yhteys! Tuo yhteys, joka teillä on, kun te erotatte itsenne maailman asioista ja lihallisista uskovista, jotka pitävät teitä pilanaan, ja vaellatte yksin Kristuksen kanssa.

39 Kuinka monta kertaa olenkaan kiittänyt Jumalaa! Hän sanoi: "Minä olen antava teille isiä ja äitejä tässä nykyisessä maailmassa. Minä annan teille ystäviä ja kumppaneita. Minä en koskaan jätä teitä, enkä koskaan hylkää teitä. Vaikka maailma kääntääkin selkänsä teille, tulen Minä kulkemaan kanssanne, aina tien päähän asti."

40 Mikä siunattu etuoikeus se onkaan, kun ihmisellä on tuo haaste seurata Herraa Jeesusta, erottaa itsensä kaikista lihallisista kumppaneistaan, seuraamaan Herraa. Ja jos joku henkilö ei näytä käyttäytyvän oikein, ja he esittävät itsensä kristittyinä, mutta rakastavat lihallisia asioita, niin teidän on parasta etsiä itsellenne toinen seura välittömästi. Oikein. Ja jos ei kukaan halua vaeltaa kanssanne, niin on Yksi, joka lupasi vaeltaa kanssanne: siunattu Herra Jeesus. Hän tulee vaeltamaan kanssanne.

41 Jumala sanoi Abrahamille: "Erota itsesi." Ja koska Abraham oli niin inhimillinen, otti hän mukaansa isänsä ja veljenpoikansa; kaikki riippuivat hänessä. Eikä Jumala koskaan siunannut häntä, ennen kuin hän teki sen, mitä Jumala oli käskenyt hänen tehdä.

42 Minä en sano, että te ette ole kristitty. Minä en sano ketään ei-kristityksi. Mutta voin sanoa teille tämän, että jos Jumala on käskenyt teitä tekemään jotakin, Hän ei ole koskaan siunaava teitä, ennen kuin teette sen. Minä olen saarnastuolissa tänä iltana yhden tuollaisista asioista riippuessa ylläni. Kokoukseni eivät ole olleet sitä, mitä niiden pitäisi olla, viimeisten kahden vuoden aikana. Se on siksi, että olen pettänyt Herraa. Hän käski minua: "Mene Afrikkaan ja sitten Intiaan." Täällä se on kirjoitettuna, täällä tämän kirjan takana juuri nyt.

43 Ja managerini soitti minulle ja sanoi: "Antaa noiden afrikkalaisten olla, Intia on valmiina."

44 Pyhä Henki kohtasi minut, sanoen: "Sinä menet Afrikkaan niin kuin käskin sinua."

45 Ja toinen vuosi kului. Unohdin sen, ja manageri sanoi: “Me menemme Intiaan, matkaliput ovat täällä valmiina.”

46 Lähdin matkalle, ja unohdin Sen, kunnes oli tullut Lissaboniin. Tuona yönä ajattelin kuolevani. Seuraavana aamuna lähdin menemään kylpyhuoneeseen, ottaakseni kylvyn. Ja, oi, olin niin sairas, saatoin tuskin seistä. Siellä riippui tuo Valo kylpyhuoneessa, sanoen: “Luulen käskeneeni sinua: ‘Mene Afrikkaan ensin.’”

47 Minun kokoukseni ovat hitaasti huonontuneet siitä ajasta alkaen. Vaikka mentyäni Intiaan, heitä olikin siellä lähes puoli miljoonaa yhdellä kertaa, mutta sillä ei ollut tekemistä sen kanssa, mitä Jumala käski tehdä. Minusta tuntuu, että kokoukseni eivät koskaan ole menestyvä, ennen kuin menen suoraan takaisin ja oikaisen tuon asian. Ei väliä sillä, mitä minä teen, se on Afrikka ensin, koska se on tehtävä. Siellä on Jumalan Iankaikkinen Sana siitä. Tiesin sen paremmin. Mutta minun täytyy mennä takaisin. Ja tunnen, että tänä tulevana vuonna on minun aika “ryömiä ulos kuorestani”, Herran avulla.

48 Tämä ihana, vanha Evankeliumi, joka on kasvanut vapaasti kuin tammipuu, mutta uskon, että se on nyt valmis levittämään oksiaan. Minä uskon Sen, tämä suuri Sanoma ja suuri asia. Minä uskon, että Jumala on antava meidän ravistella maailmaa uudestaan, Jumalan kunniaksi.

49 Teidän täytyy tehdä se, mitä Jumala on käskenyt teidän tehdä. Ja Abraham lähti ottaen läheisensä mukaansa, Hän rakasti heitä, se on inhimillistä. Mutta jonkin ajan kuluttua, ajanoloon, hänen isänsä kuoli, ja hän hautasi hänet. Sitten hänellä oli veljenpoikansa, ja sitten tulivat riidat ja väittelyt. Ja lopulta Loot teki valintansa ja lähti alas Sodomaan. Ja pankaa merkille Abraham, hän ei riidellyt Lootin kanssa, hän sanoi: “Me olemme veljiä, meidän ei tule riidellä. Kohota pääsi ja mene minne päin haluat. Jos sinä menet itään, minä menen länteen. Jos sinä menet pohjoiseen, minä menen etelään.” Se on kristillinen asenne, olla halukas antamaan toiselle parempi osa. Esittäkää se aina hänelle, antakaa hänen valita.

50 Minkä tähden? Mikä sai Abrahamin tekemään sen? Hän tiesi Jumalan luvanneen hänelle, että hän kuitenkin tulisi perimään kaiken. Aamen. Niinpä teltta tai huvila, miksi me surisimme? Koko asia kuuluu meille! “Siunattuja ovat nöyrät, sillä he perivät maan.” Se kaikki kuuluu meille. Jumala sanoi niin. Niinpä antakaa hänen valita paras, jos hän haluaa, sillä ehkä se on kaikki, mitä hän koskaan on saava. Mutta se kaikki

kuuluu teille, pelastuksen perillisille, lupauksen mukaan. Se on kaikki teidän.

51 Niinpä Saara, kaikkein kaunein nainen maassa, hän istui siellä mäellä miehensä kanssa niin kuin hänen pitikin tehdä. Hän pukeutui yksinkertaisesti, ehkä hän käytti yksinkertaista puuvillapukua, tai miksi te haluatte sitä kutsua, rouva Lootin pukeutuessa kuin miljonäärin. Ja hänen aviomiehensä oli kaupungin pormestari, hän oli tuomari, joka istui portissa. Hänellä oli kaikkea, osallistui kaikkiin ompeluseuroihin ja kortti kutsuihin, mitä vain siellä oli Sodomassa ja Gomorrassa. Mutta Saara tyytyi mieluummin elämään miehensä kanssa, niukemmissa oloissa, ja tietäen, että oli Jumalan tahdossa, kuin että olisi nauttinut rikkauksien suomista nautinnoista väliaikaisesti. Niin se on. Silloin Jumala vierailee.

52 Ja aivan yhtä varmasti, jos valitsette väärän tien, on se tavoittava teidät jonakin päivänä. Te voitte ajatella tulevanne hienosti toimeen, te saatatte ajatella selviytyneenne siitä, mutta ette ole. Se voi näyttää siltä kuin se kaikki olisi kätkössä, mutta sitä se ei ole. Jumala tietää kaiken. Hän tietää, tarkoitatteko te totta tunnustuksellanne vai ette. Hän tietää, josko te todella tarkoitatte sitä, että uskotte Häntä, ja olette pelastunut, ja olette vastaanottaneet Hänet, ja olette kuolleita maailman asioille ja eläviä Kristuksessa. Hän tietää sen.

53 Huomatkaa nyt Abraham, haluan teidän panevan merkille tämän todellisen hengen. Oi, tässä on koko siunattu asia, tässä on armo. Haluan teidän nyt lukevan kanssani hetken 1. Mooseksen kirja 14.

54 Nyt ensimmäinen asia mitä tapahtui Lootin lähdettyä sinne alas, Loot joutui vaikeuksiin. Miksi? Hän oli Jumalan tahdon ulkopuolella. Ja jos te joudutte vaikeuksiin ollessanne Jumalan tahdossa, tulee Jumala auttamaan teidät siitä ulos. Mutta, jos olette vaikeuksissa Jumalan tahdon ulkopuolella, on vain yksi asia tehtävänä, tulla jälleen takaisin Jumalan tahtoon.

55 No niin, nämä kuninkaat kokoontuivat yhteen, ja he laskelmoivat, että nuo tasangot siellä olivat hyvin kasteltuja, joten he vain menisivät ja ottaisivat tämän pienen Sodoman ja Gomorran ja valtaisivat sen. Ja he tekivät niin. Ja tehtyään sen, he veivät Lootin mukanaan.

56 Haluan teidän nyt tässä huomaavan Kristuksen Hengen Abrahamissa. Pankaa merkille 14. jae.

Ja, kun Abraham kuuli, että hänen veljensä... (Käsitättekö sitä?) ...-

hänen veljensä oli otettu vangiksi, hän aseisti valmennetut palvelijansa, jotka olivat hänen omassa kodissaan [huoneessaan] *syntyneet, kolmesataa kahdeksantoista, ja ajoi heitä takaa Daaniin asti.*

57 Oi, mikä siunattu ajatus armosta! Abraham, kun hänen veljensä, vaikkakin armosta pois langenneena, vaikkakin tässä luopiotilassa... Kun hän kuuli, että maailma oli vallannut hänet ja vanginnut hänet ja vienyt hänet pois tappaakseen hänet, Abraham toimi Kristuksen Hengen mukaan. Hän aseisti kaikki miehet, jotka olivat syntyneet hänen huoneessaan ja lähti ajamaan heitä takaa koko matkan Daaniin asti; ja Daan on Palestiinan äärimmäinen osa, Daanista Beershebaan, toisesta päästä toiseen. Ja se on esikuva Kristuksesta, kun Hän näki, että maailma oli vienyt... olivat langenneet, ajoi Hän vihollista takaa loppuun asti, ja otti takaisin Adamin langenneen suvun.

58 Haluan teidän huomaavan seuraavan jakeen, kuinka suloisesti Henki tässä puhuu hänen kauttaan. Hyvä on, 15. jae.

Ja hän toi takaisin kaikki tavarat, ja myöskin veljensä Lootin, ja hänen tavaransa, ja naiset myös, ja kansan.

59 Kun Abraham lähti vihollisen jälkeen, joka oli ottanut hänen veljensä Lootin, ajoi hän häntä takaa halki koko maan Daaniin asti, ja toi takaisin kaiken, mitä Loot oli kadottanut langetessaan.

60 Mikä kaunis kuva Kristuksesta! Joka kuultuaan Taivaasta, että me olimme kadonneet, tuli ja ajoi vihollista takaa koko matkan helvettiin asti, ja vapautti vangitut sielut, ja toi meidät takaisin ja asetti meille ennalleen kaiken sen, mitä meillä oli ollut ennen lankeemusta; me luopiot, me, jotka olimme syntyneet olemaan Jumalan poikia, jotka olimme vääristeltyjä olemaan Perkeleen poikia, ja jotka olimme menneet maailman asioiden perään ja tehneet väärin, ja vaeltaneet ahneudessa kuten Lootkin teki, myyden esikoisoikeutemme, Kristus tuli alas, vaikka me olimmekin langenneet. Jumala, tietäen alussa ketkä pelastuisivat ja ketkä eivät, tuli alas ja ajoi vihollista takaa läpi elämän, läpi kuoleman, läpi paratiisin, helvettiin asti. Koko matkan Kirkkaudesta helvettiin, ja valtasi helvetin voimat ja otti avaimet pois Perkeleeltä, ja nousi ylös jälleen, ja ennallisti ihmiskunnan niin, että he voivat jälleen olla Jumalan poikia ja tyttäriä.

61 Näettekö Kristuksen Henkeä siellä Abrahamissa?

62 Haluan teidän nyt huomaavan, hieman edempänä, kun luemme.

Ja Sodoman kuningas meni ulos kohtaamaan häntä, hänen palattuaan Kedorlaomerin teurastuksesta, ja niiden kuninkaiden, jotka olivat hänen kanssaan, Saaven laaksossa, joka on kuninkaan laakso.

63 He menivät ulos. Sodoman kuningas oli tuotu takaisin, hänen veljensä oli tuotu takaisin, lapset oli tuotu takaisin; ja tässä lähti kuningas tapaamaan häntä, ja myöskin, tässä on se, mihin haluan päästä sanomassa nyt, kuulkaahan.

Ja Melkisedek Saalemin kuningas (Jerusalemin Kuningas, rauhan Kuningas) *toi leipää ja viiniä: ja hän oli kaikkein korkeimman Jumalan pappi.*

Ja hän siunasi hänet, ja sanoi: Olkoon Abram kaikkein korkeimman Jumalan, taivaan ja maan omistajan siunaama.

64 Melkisedek, Saalemin Kuningas, myös esitti itsensä toisten kuningasten mukana. Ja huomatkaa, taistelu oli ohitse. Jumalan Henki, Kristuksen Henki Abrahamissa, joka oli tuonut takaisin langenneen veljensä, ja saattanut ennalleen hänet takaisin oikeudenmukaiseen tilaansa, kaikkeen siihen, mitä hän oli menettänyt; hän oli tuonut sen takaisin. Ja tehtyään sen, Melkisedek toi leipää ja viiniä, ehtoollisen. Ettekö voi nähdä, kuka tämä Melkisedek oli? Se oli Jumala! Hän toi ehtoollisen, taistelun jälkeen.

65 Menkäämme nyt taas nopeasti Matteus 26:26, ja katsokaamme, mitä Jeesus täällä sanoi siitä. Matteuksen 26. luku ja myös 26. jae, me haluamme lukea täältä hieman. Hyvä on, Matteus 26:26.

Sitten Jeesus tuli heidän kanssaan paikkaan nimeltä Getsemane, ja sanoi opetuslapsillensa: Istukaa te täällä, sillä aikaa, kun minä menen ja rukoilen tuolla.

66 Uskon, että minulla on väärä Kirjoitus. Matteus 26. luku ja 26. jae. Jos jollakin on se, lukisiko hän sen minulle, jos voitte löytää sen. Hetkinen vain. Tämä on kaunis esikuva tässä, enkä halua teidän menettävän sitä. Tässä se onkin. Siinä se on, sisar.

Ja, kun he olivat syömässä, Jeesus otti leivän, ja siunasi sen...

Mitä se oli? Taistelu oli ohitse.

...ja mursi sen, ja antoi opetuslapsille, ja sanoi: Ottakaa, syökää; tämä on minun ruumiini.

67 Näettekö tuon Melkisedekin? Satoja vuosia aikaisemmin, kun Hän kohtasi Abrahamin, taistelun ollessa ohitse, Hän antoi leipää ja viiniä. Ja

tässä Jeesus, sen jälkeen, kun Hänen raskas taistelunsa oli ohitse, antoi opetuslapsillensa leipää ja viiniä. Tarkatkaa, mitä on tulevaisuudessa tulossa.

Ja hän otti maljan, ja kiitti, ja antoi sen heille, sanoen: Juokaa te kaikki siitä;

Sillä tämä on minun uuden testamentin vereni, joka on vuodatettu monen edestä syntien anteeksi saamiseksi,

Mutta minä sanon teille: Minä en ole tästedes juova tästä viinipuun hedelmästä, ennen kuin tuona päivänä, kun juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa.

68 Me olemme taistelussa nyt. Me olemme menossa langenneen veljemme perään, jonka Jumala ennen maailman perustamista näki ja ennalta määräsi Iankaikkiseen Elämään. Maailman asiat ovat temmanneet hänet pois pyörretuulessa. Hän kuuluu seurapiireihin ja ihmisluokkiin, hän ja hänen vaimonsa, kulkien ylös ja alas katuja, tupakoiden, ryypäten ja remuten, yrittäen löytää rauhaa. Ja jos Kristuksen Henki on meissä niin kuin Abrahamissa, me menemme hänen peräänsä. Koko Jumalan sotavarustusten kanssa, Jumalan Enkelten leiriytyessä ympärillä, me olemme lähteneet tuodaksemme takaisin langenneen veljemme.

69 Ja, kun taistelu lopulta on päättynyt, me tulemme jälleen kohtaamaan Melkisedekin, siunattu olkoon Jumala, joka siunasi Abrahamin siellä, ja antoi hänelle siunauksen ja antoi hänelle leipää ja viiniä, ehtoollisen. Ja, kun taistelu on ohitse, me tulemme kohtaamaan Hänet. Me, jotka olemme Abrahamin lupauksen perillisiä, kanssaperillisiä Kristuksen kanssa Valtakuntaan, olemme kohtaava Hänet tien päässä, ja otamme jälleen leipää ja viiniä, kun taistelu on ohitse.

70 Kuka on tämä Melkisedek? Tämä, jolla ei ollut isää, eikä äitiä, ei päivien alkua tai elämän loppua, Hän on oleva siellä antamassa uudelleen ehtoollista. Ymmärrättekö sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

71 Kun me määrättyinä iltoina tulemme yhteen ottamaan ehtoollista sananpalvelijain käsistä, joka esittää, niin kuin me uskomme, Herran Jeesuksen kuolemaa, hautaamista ja ylösnousemusta, tuon esiripun, Hänen ruumiinsa, jossa Hän, Jumala oli verhottuna. Me otamme sen esikuvana siitä, että olemme kuolleita maailman asioille, ja olemme syntyneet uudestaan Hengestä. Ja me vaellamme Kristuksen ruumiin kanssa, kaikki uskovaiset yhdessä.

72 Kun suuri taistelu on päättynyt, ja me nousemme jälleen ylös Kristuksen kanssa, me tulemme ottamaan ehtoollista Hänen kanssaan, Jumalan Valtakunnassa, uusina; ja me olemme jälleen syövä lihan ja juova viinirypäleen veren, Jumalan Valtakunnassa. Oi, siinä on Melkisedek! Se Hän oli.

73 Lukekaamme nyt Hänestä hieman enemmän täältä, 18. jae.

> *Ja Melkisedek Saalemin kuningas toi leipää ja viiniä...* (Käsitättekö sen?) *...ja hän oli kaikkein korkeimman Jumalan pappi.*
>
> *Ja hän siunasi hänet, ja sanoi: Olkoon Abram kaikein korkeimman Jumalan, taivaan ja maan omistajan siunaama:*
>
> *Ja siunattu olkoon kaikkein korkein Jumala, joka antoi vihollisesi sinun käsiisi. Ja Abram antoi hänelle kymmenykset kaikesta.*

Hän maksoi kymmenykset Melkisedekille, Abraham antoi hänelle kymmenennen osan saaliista.

74 Nyt haluan teidän huomaavan tässä jotakin taustaksi tulevalle oppitunnille, Paavalin mennessä eteenpäin.

> *Ja Sodoman kuningas sanoi Abramille, Anna minulle henkilöt, ja ota tavarat itsellesi.*

No niin, Sodoman kuningas sanoi: "Anna minulle vain takaisin alamaiseni, ja ota tavarat itsellesi."

> *Ja Abram sanoi Sodoman kuninkaalle, Olen kohottanut käteni HERRALLE, kaikkein korkeimmalle Jumalalle, taivaan ja maan omistajalle.*

El Elyon, "taivaiden ja maan omistaja."

> *Että en tule ottamaan langasta enkä edes kengännauhaa, ja että en tule ottamaan mitään, mikä on sinun, ettet sinä sanoisi: Minä olen tehnyt Abramin rikkaaksi.*

Hänellä ei ollut mitään suuria kampanjoita keräämään rahaa, hän halusi vain langenneen veljensä!

> *Paitsi ainoastaan sen, mitä nuoret miehet ovat syöneet, ja niiden miesten osan, jotka menivät kanssani...*

75 Haluan teidän nyt huomaavan, kuinka Abraham sanoi: "En tule ottamaan langanpätkää enkä kengännauhaa." Hän ei taistellut sotaa tehdäkseen paljon rahaa, ja todellisia taisteluja ei taistella itsekkäin vaikuttimin. Sotia ei sodita rahan vuoksi. Sodat soditaan periaatteiden puolesta. Miehet sotivat periaatteiden puolesta. Ja, kun Abraham lähti nouta-

maan Lootia, hän ei lähtenyt siksi, että tiesi voivansa lyödä nuo kuninkaat ja ottaa kaiken heidän omaisuutensa, vaan hän lähti "veljensä pelastamisen" periaatteen vuoksi.

76 Ja kukaan palvelija, joka on lähetetty Taivaan Kuninkaan innoittamana, ei lähde rahan vuoksi, eikä hän lähde tekemään suuria seurakuntia, eikä hän lähde innoittamaan kirkkokuntia. Hän lähtee vain yhden periaatteen puolesta, ja se on "tuomaan takaisin langenneen veljensä." Josko hän saa kolikkoakaan tai ei, se ei merkitse hänelle mitään.

77 Kuten sanoin: "Todelliset sodat taistellaan ja käydään periaatteiden puolesta eikä rahan vuoksi." Ja miehet ja naiset, jotka liittyvät seurakuntaan ja käyvät kirkossa, ollakseen suosittuja, koska Jonesitkin kuuluvat siihen, tai vaihtavat jäsenyytensä jostakin pienestä seurakunnasta johonkin suurempaan, he tekevät sen itsekkäistä vaikuttimista, eikä sen takana ole oikeata periaatetta. Teidän pitäisi haluta seistä taistelurintamassa.

78 Tässä tabernaakkelissa täällä: kun asiat menevät vikaan, ja te miehet ja naiset juoksette pois ja menette jonnekin muualle, tai pysyttelette syrjässä kunnes jokin pieni turha hälinä on ohitse, silloin teidän kokemuksessanne on jotakin vialla. Oikein.

79 Meillä on täällä sääntönä, että tämä seurakunta perustuu Raamatun periaatteille. Jos joku seurakunnassa ei tee oikein, tai ja te ajattelette, että he eivät ole, niin menkää tuon miehen luokse ja puhukaa hänelle. Ja, jos hän ei halua kuulla teitä, ottakaa joku toinen mukaanne. Jos te ette voi sovittaa häntä, ottakaa veli tai kaksi mukaanne. Jos hän ei silloin halua tulla sovitetuksi, silloin kertokaa se seurakunnalle; Ja seurakunta tulee hylkäämään hänet, heillä ei enää ole yhteyttä hänen kanssaan. Jeesus sanoi: "Kenet te irrotatte maan päällä, hänet Minä irrotan Taivaassa."

80 Siksi meillä on niin paljon vaikeuksia, me emme seuraa Raamatun periaatteita. Jos joku täällä aiheuttaa häiriötä, tai jokin menee vikaan, ei teidän velvollisuutenne ole puhua tuosta miehestä tai naisesta. Teidän velvollisuutenne on mennä tuon miehen tai naisen tykö ja kertoa hänelle hänen erehdyksensä. Ja jos hän ei kuuntele teitä, ottakaa joku muu mukaanne. Jos hän ei kuuntele sitä, niin seurakunta päästää hänet irti. Jeesus sanoi: "Kenet te irrotatte maan päällä, hänet Minä irrotan Taivaassa. Mitä te sidotte maan päällä, Minä sidon Taivaassa." Se on seurakunnan voima.

81 Täällä äskettäin, eräs hyvä saarnaaja ystäväni; hänellä oli poika, joka

oli käynyt kirkossa, hänen seurakunnassaan. Hän tuli sille paikalle, että alkoi juosta ympäri erään tytön kanssa, joka tupakoi ja ryyppäsi ja niin edelleen. Tuo saarnaaja sanoi: "Tietenkin, se on hänen asiansa." Sydänystäväni, ja mukava poika. Mutta hän hullaantui kokonaan johonkin nuoreen naiseen. Ja tämä oli ollut naimisissa, hänen aviomiehensä eli, ja hänellä oli joitakin lapsia. Hän pelkäsi, että he tulisivat... että tuo poika menisi naimisiin hänen kanssaan. Niinpä tuo veli oli kokonaan rikkirevitty, ja hän sanoi minulle: "Veli Branham, haluan sinun menevän tämän poikani luo ja haluan sinun puhuvan hänelle."

82 Minä sanoin: "Veli..." Melkein sanoin hänen nimensä. "Sinulla on parempikin tapa, älä lähetä minua. Jos tuo poika ei elä oikein, ja seurakunta on nähnyt hänen tekevän väärin, silloin on seurakunnan asia hoitaa tämä asia. Se on jätetty seurakunnalle, seurakunta menee ja sanoo hänelle siitä."

83 Niinpä hän otti erään veljen ja meni ja kertoi hänelle. Ja hän antoi heidän tietää, että hän huolehti omista asioistaan, ja tehkööt he samoin. Ja sitten hän otti mukaansa kaksi veljeä, kaksi diakonia, ja meni tuon pojan luo. Hän ei halunnut kuunnella sitä. He kertoivat sen seurakunnalle. Ja kun hän ei moneen iltaan tullut, tullakseen sovitetuksi seurakunnan kanssa, sen jälkeen, kun hänen syntinsä oli kerrottu seurakunnan edessä, seurakunta päästi hänet irti.

84 Ja noin kuukausi sen jälkeen iski häneen keuhkokuume, ja lääkäri sanoi: "Ei ole mitään mahdollisuutta maailmassa hänen elää." Silloin hän ryömi takaisin! Jumala tietää, kuinka se tehdään.

85 Me yritämme itsessämme tehdä sen ja sanomme: "Oh, teidän tulisi potkaista se-ja-se ulos seurakunnasta. Teidän tulisi tehdä näin, tai noin." Oletteko te seurakuntana tehneet oman osanne sitä kohtaan? Siinä se on teille. Se on tapa saada heidät ryömimään takaisin, antaa heidät kerran Perkeleelle.

86 Mitä sanoi Paavali tästä miehestä, joka siellä eli äitipuolensa kanssa? Kun he eivät voineet saada häntä sovitetuksi, sanoi Paavali: "Antakaa hänet Perkeleelle." Tarkatkaa mitä tapahtui? Seuraavasta Paavalin kirjoittamasta kirjeestä käy ilmi, että tämä mies tuli oikaistuksi. Varmasti, Jumalalla on tapa tehdä nämä asiat, jos me vain seuraamme Hänen sääntöjään.

87 Jos jotakin menee vialle seurakunnassa, jos se on seurakunnan kes-

kuudessa, niin jokainen teistä diakoneista... Jos yksi teistä diakoneista ei käyttäydy oikein, pitävät toiset diakonit kokouksen ja yrittävät sovittaa veljen; kertoen hänelle, mitä hän on tekemässä... tai yksi teistä jäsenistä, mitä tahansa olettekin. Sitten se tulee tuoda hänen eteensä. Ja, jos hän ei halua tehdä sitä, silloin tulkaa kertomaan pastorille. Sitten hänet irrotetaan seurakunnasta, ja hän olkoon kuin pakana ja publikaani. Sitten tarkatkaa, kuinka Herra alkaa työnsä hänessä; näettekö, sitten hän menee itseensä ja ryömii takaisin. Mutta me yritämme tehdä sen itse, tiedättehän, yritämme tehdä… kaiken ikään kuin meidän tulisi tehdä se, emmekä me ole koskaan menestyvä siinä.

88 No niin, tämä Melkisedek, Saalemin Kuningas, Kaikkein Korkeimman Pappi, kohtasi Abrahamin ja siunasi hänet. Ja Abraham antoi Hänelle kymmenyksensä. Ja Hän oli Saalemin Kuningas. Hän toi leipää ja viiniä, ehtoollista, ja antoi sen Abrahamille taistelun jälkeen, sen jälkeen, kun ihminen on voitettu Kristuksen puolelle.

89 Nyt: "Kaikki sodat", niin kuin sanoin, "on taisteltu periaatteiden puolesta." Ja jos teillä on pieni sota seurakunnassa, täytyy sen olla oikean periaatteen puolesta. Teidän täytyy taistella oikean asian puolesta. Ja jokaisen seurakunnan jäsenen oletetaan tekevän niin. Tämä opetus on nyt seurakuntaa varten. Sitä varten me olemme täällä, siksi minä seison täällä, sitä varten Jumalan Sana on, Se on seurakuntaa varten.

90 Älkää koskaan antako minkään estää tätä seurakuntaa; jos se tapahtuu, te olette syyllisiä, jokainen teistä. Ja te, eri seurakunnissanne; jos jokin menee vikaan seurakunnassanne, te olette syyllisiä, koska te olette tuon seurakunnan valvojia. Se ei ole riippuvainen pastorista, eikä se kuulu diakoneille, se kuuluu teille! Teille yksilöinä, mennä tuon veljen luo nähdäksenne voitteko saada hänet sovitetuksi. Jos ette saa, ottakaa silloin kaksi tai kolme mukaanne ja menkää uudestaan. Jos hän ei halua kuulla sitä, kertokaa se seurakunnalle. Silloin hänet lähetetään pois Jumalan Valtakunnasta, ja Jumala sanoi: "Jos te lähetätte hänet pois siellä, tulen Minä lähettämään hänet pois Täällä; jos olette tehneet sen tässä järjestyksessä." Silloin Hän on päästävä irti Perkeleen tuhoamaan hänen lihansa. Ja silloin hän on tuleva takaisin. Oikein. Sillä tavalla saatte hänet tulemaan takaisin. Jos hän on Jumalan lapsi, on hän tuleva takaisin. Jos hän ei ole, tulee hän jatkamaan edelleen, ja Perkele on lähettävä hänet omaan Iankaikkiseen paikkaansa.

91 Nyt, sen vaikuttimet! Jos te vain yritätte kostaa jollekin, silloin se on

eri asia. Mutta, jos tuo mies on syyllinen... Loot oli alhaalla siellä luopiona, vaikka olikin heprealainen. Hän oli mennyt alas Sodomaan ja oli luopio. Hän oli armossa, mutta oli langennut pois siitä. Ja, kun hän meni ulos... Ja Loot -- Loot oli pelastunut. Älkää milloinkaan ajatelko, ettei Loot olisi ollut pelastunut, hän oli. Koska koko ajan hänen ollessaan siellä väärässä paikassa, Raamattu sanoo, että "Sodoman synnit vaivasivat hänen vanhurskasta sieluaan, päivittäin." No niin, hänen lihansa teki sen. Ja mikä oli hänen loppunsa? Hän tuotti lisää häpeää, hänen vaimonsa muuttui suolapatsaaksi, ja hänellä oli lapsia omista tyttäristään. Niinpä te voitte nähdä, minkälaisen häpeän se aiheutti, kun hän oli langennut pois armosta, eikä koskaan saattanut itseään jälleen takaisin entiselleen. Ja Jumalan täytyi ottaa hänet pois maan päältä.

92 Mutta kuitenkin hän oli langennut veli, ja Abraham teki kaiken sen minkä saattoi tuodakseen hänet jälleen takaisin. Ja tuo Henki, joka oli Abrahamissa, on Kristuksen Henki, joka on seurakunnassa tänään. Ei väliä sillä, mitä veli on tehnyt, te teette kaiken, minkä voitte tuodaksenne hänet jälleen takaisin Kristuksen yhteyteen. Ei väliä, mitä hän on tehnyt, te yritätte kovasti.

93 Nyt me haluamme huomata tässä jälleen, mennessämme eteenpäin opetuksessamme tästä Melkisedekistä, tästä suuresta Saalemin Papista, ja Taivaiden ja maan omistajasta. No niin, ollen ensiksikin.

> *Ilman isää, ilman äitiä, ilman polveutumista, jolla ei ole päivien alkua, eikä elämän loppua; mutta tehtynä Jumalan Pojan kaltaiseksi; pysyy pappina ainaisesti.*

Tarkatkaa nyt! Hän ei ollut Jumalan Poika, Hän oli Pojan Jumala. Melkisedek ei ollut Jumalan Poika, vaan Hän oli Jumalan Pojan Isä.

94 No niin, tämä ruumis, joka Hänellä oli, Hän oli luonut sen, sitä ei ollut tuotu naisen kautta. Niinpä tuon luodun ruumiin kanssa Hän ei voinut... Tuo ruumis, Hän oli valmistanut sen itse, paljastaakseen itsensä. "Kukaan ei voi koskaan Jumalaa nähdä", Jumala on henki. Kuolevaiset silmät eivät näe noita asioita, ellei se ole Tulipatsaan muodossa, tai jonkin olennon muodossa, jonka he ovat näyssä nähneet. Mutta Jumalan täytyi paljastaa itsensä jollakin tavalla. Ja Jumala paljasti itsensä Abrahamille miehen muodossa. Hän paljasti itsensä Moosekselle miehen muodossa. Hän paljasti itsensä Israelin lapsille Tulipatsaan muodossa. Hän paljasti itsensä Johannes Kastajalle kyyhkysen muodossa. Katsokaahan, Hän oli paljastanut itsensä noissa muodoissa. Kun Hän oli paljastamassa

itseään Saalemin, Jerusalemin Kuninkaan muodossa, ei maallisen Jerusalemin, vaan Taivaallisen Jerusalemin, paljasti Hän itsensä miehen muodossa, Hän oli tehtynä Jumalan Pojan kaltaiseksi.

95 No niin, Jumalan Pojan täytyi tulla naisen kautta, tullakseen luoduksi tänne naisen kohdusta, koska tuon saman asian kautta tuli kuolema.

96 Ja Hän ei voinut tulla luomisen kautta, niin kuin Jumala teki alussa. Kun Jumala teki miehen alussa, ei naisella ollut mitään tekemistä sen kanssa. Jumala vain sanoi: "Olkoon se!" Ja mies tuli esiin tomusta. Hän vain kutsui hänet ilman, että kenelläkään naisella olisi ollut mitään tekemistä sen kanssa. Mutta nainen oli silloin miehessä.

97 Ja Jumala otti naisen ulos Adamin kyljestä. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Ja sitten nainen alkoi synnyttää seksin kautta. Niinpä ainoa, mitä Jumala voi tehdä... Hän ei voinut tulla tuossa theophanyssa. Hän ei voinut tulla Melkisedekinä. Hänen täytyi tulla miehenä ja Hänen täytyi tulla naisen kautta, koska "Sinun siemenesi on murskaava käärmeen pään, ja hän on murskaava Sinun kantapääsi." Ymmärrättekö sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Jumalan täytyi tulla naisen kautta; ja Hän teki sen, kun Hän asui Ruumiissansa, Poikansa Jeesuksen Kristuksen ruumiissa. "Jumala oli Kristuksessa, sovittaen maailman itsensä kanssa." Ja Hän uhrasi uhriksi oman Verensä. Hän antoi elämänsä, että kuoleman kanavan kautta, Hän voisi pelastaa meidät Iankaikkiseen Elämään.

98 Niinpä, kun Jumala tuli siellä silloin, oli Hän tehtynä Jumalan Pojan kaltaiseksi. Näettekö, Hän oli mies, joka oli tehtynä Jumalan Pojan kaltaiseksi. Eikä Hän voinut olla Jumalan Poika, koska tämä Mies, Melkisedek, on Iankaikkinen.

99 Jumalan Pojalla oli alku, Hänellä oli loppu. Hänellä oli syntymän aika, Hänellä oli kuoleman aika. Hänellä oli sekä alku, että loppu. Hänellä oli sekä isä, että äiti.

100 Tällä miehellä ei ollut kumpaakaan, ei isää eikä äitiä, ei ajan alkua eikä loppua. Mutta Hänet oli tehty... Tämä Mies, Melkisedek, oli tehty Jumalan Pojan kaltaiseksi.

101 Nyt, Jumalan Poika, kun Hän oli tullut maailmaan, naisen kautta, miehen muodossa; ja Hänet tapettiin, ja Hän nousi jälleen ylös kolmantena päivänä meidän vanhurskauttamiseksemme, ja nyt Hän pysyy iäisesti! Ja niin kauan kuin tuo ruumis pysyy, me myös pysymme! Ja koska

Hän nousi ylös maan tomusta, tulemme me nousemaan ylös Hänen kaltaisuudessaan. Siinä on Evankeliumin kertomus! Siunattu olkoon Herran Nimi! He eivät ole Enkeleitä, eivätkä mitään yliluonnollisia olentoja, vaan miehiä ja naisia, aamen, Hänen kaltaisuudessaan. Kyllä.

102 Kuten usein olen sanonut, sanon sen tässä jälleen tällä kerralla, koska se näyttää sopivan tähän. Olin kampaamassa näitä viittä tai kuutta hiustani, jotka minulla jäljellä, kun vaimoni sanoi: "Billy, sinusta on tulossa kaljupää."

103 Minä sanoin: "Mutta en ole kadottanut niistä yhtään."

104 Hän sanoi: "Missä ne sitten ovat?"

105 Minä sanoin: "Sano minulle, missä ne olivat ennen kuin sain ne, ja minä tulen sanomaan sinulle, missä ne ovat odottamassa minua." Kyllä.

106 Minulla oli tapana nyrkkeillä. Olin voimakas ja suuri. Ja minusta tuntui, että, jos ottaisin tämän kirkon selkääni, kävelisin sen kanssa katua alas. Mutta voin sanoa, että joka aamu noustessani ylös nyt, voin tuntea, että yli neljäkymmentä vuotta on kulunut. Katsokaahan, en ole enää se, mikä olin, olen kuihtumassa pois joka päivä. Katsoessani käsiäni ajattelen: "Kuulehan, olen tulossa vanhaksi." Katson olkapäitäni. Näen, että painoni on lisääntynyt; minulla oli tapana käyttää kahdenkymmenenkahdeksan vyötä ja nyt käytän kolmeakymmentä. Katsokaahan, olen tulossa vanhaksi, lihavaksi, olen kuihtumassa pois.

107 Mitä se on? Syön samaa mitä ennenkin, elän puhtaammin ja paremmin kuin mitä minulla oli tapana elää, mutta se on sama asia. Jumala on säätänyt minulle ajan, ja minun täytyy vastaanottaa se. Mutta siunattu ajatus on, että tuona päivänä Hän on nostava minut jälleen ylös. Ja sitä kaikkea, mitä olin kaksikymmentäviisivuotiaana, tulen jälleen olemaan ikuisesti. Aamen! Siinä se on teille. Miksi vanhuus vaivaisi minua? Tulen voittamaan Perkeleen iässä vuosilla ja vuosilla. Tietäen, että uskon Häneen! Tämä on kuitenkin vain hyvin pieni aika. Jos me olemme täällä vain seitsemänkymmentä vuotta, luvatun aikamme, niin mitä muuta se on kuin kurjuutta ja murhetta. Miten on? Haluaisitteko te vaihtaa tämän kulkutautisairaalanne tuohon ihanaan asiaan siellä?

108 Oi, siunattu olkoon Herran Nimi. Jokin sisälläni kohtasi tuon Melkisedekin eräänä päivänä, ja Hän puhui rauhan minulle ja antoi minulle Iankaikkisen Elämän. Ja tämä elämä ei merkitse mitään, se on vain maja, jonka kautta saarnata Evankeliumia. Sanon tämän kaikella vilpittö-

myydellä, nämä kaksi Raamattua avoinna edessäni: jos Jumalani on saattanut päätökseen Evankeliumin saarnaamiseni, enkä enää voi tehdä Hänelle enempää, ja jos lapseni olisivat tarpeeksi vanhoja huolehtimaan itsestään, ja Hän haluaisi ottaa minut pois juuri nyt, niin: "Aamen!", se selvittäisi sen. Kyllä vaan!

109 Mitä eroa sillä on, olenko kahdeksankymmenen tai kahdenkymmenen? Olen täällä vain yhden asian tähden: palvellakseni Herraa. Siinä kaikki. Jos voin yhä kahdeksankymmentävuotiaana saarnata Evankeliumia niin kuin teen nyt, niin mitä eroa on sillä, olenko neljänkymmenen tai kahdeksankymmenen? On monia, monia miehiä, jotka ovat kahdeksankymmentävuotiaita tänä iltana. On paljon lapsia, jotka tulevat kuolemaan ennen jotakin kahdeksankymmentävuotiasta miestä. Mitä merkitystä, sillä on? Kysymys on teidän vaikuttimistanne, periaatteistanne, ja me olemme täällä palvellaksemme Herraa Jeesusta. Siinä kaikki.

110 Tietäen tämän: että tämä elämä on kuin usva, josta ihmiset puhuvat; joka kerran oli, ja sitten ei ole. Mutta, jos meillä on Iankaikkinen Elämä, lupasi Jumala nostaa meidät ylös jälleen. Ja me tulemme ottamaan ehtoollista Hänen kanssaan, kun päivät ovat ohitse, ja kun Hän sanoo: "Mene Herrasi iloihin, jotka ovat olleet valmistetut sinulle maailman perustamisesta asti."

111 Silloin mitä merkitystä tällä on täällä? Josko meillä on mitään tai ei, olemmeko nuoria tai vanhoja, mitä eroa siinä on? Pääasia on: oletteko valmiit kohtaamaan Häntä? Rakastatteko te Häntä? Voitteko palvella Häntä? Oletteko kuolleet maailman asioille? Oletteko kohdanneet Melkisedekin sen jälkeen, kun taistelu oli ohitse?

112 Siunattu Jumala! Ollessani noin kaksikymmentäyksivuotias eräänä päivänä, oli minulla taistelu tästä ja tuosta; en osannut päättää halusinko olla nyrkkeilijä, tai halusinko olla turkismetsästäjä, tai metsästäjä, tai mitä halusin olla. Mutta kohtasin Melkisedekin, ja Hän antoi minulle ehtoollisen, ja silloin se ratkaistiin ikiajoiksi. Halleluja! Olen mennyt Hänen puolelleen. Olen iloinnut matkalla. Ja kun tien pää tulee, ja kuolema tuijottaa minua kasvoihin, niin sen mukaan, miltä minusta nyt tuntuu, en ole koskaan pelkäävä sitä. Haluan vastaanottaa sen tietoisena siitä, että tunnen Hänet, joka antoi lupauksen, oikein, että tunnen Hänet Hänen ylösnousemuksensa voimassa. Kun Hän kutsuu kuolleiden joukosta, olen tuleva esiin heidän joukostaan. Kyllä, tuntien Hänet Hänen ylösnousemuksensa voimassa. Mitä eroa sillä on, että olenko vanha tai nuo-

ri? Olenko pieni tai suuri? Olenko kylläinen tai olenko nälkäinen? Onko minulla paikkaa tai ei, minne laskea päätäni?

113 "Linnuilla on pesänsä, ja ketuilla on luolansa, mutta ihmisen Pojalla ei ole paikkaa, minne päänsä laskea", mutta Hän oli Kirkkauden Kuningas!

114 Me olemme kuninkaita ja pappeja tänä iltana. Mitä eroa on sillä, onko meillä omaisuutta tai ei? Niin kauan kuin meillä on Jumala, me olemme enemmänkin kuin voittajia! Me istumme Jumalan Läsnäolossa, Pyhän Hengen yhteydessä, ottaen Hengellistä ehtoollista Hänen käsistään, joka todisti: "Minä olen Hän, joka oli kuollut ja jälleen elossa, ja Minä elän aina ja iankaikkisesti." Istuen yhdessä Taivaallisissa paikoissa Kristuksessa Jeesuksessa! Oi, siunattu olkoon Hänen pyhä Nimensä! Mitä merkitystä sillä kaikella on?

Teltta tai huvila, miksi olisin huolissani?
He rakentavat palatsia minulle siellä;
Rubiineista ja timanteista, ja hopeasta ja kullasta.
Joita Hänen arkkunsa ovat täynnä, Hänellä on sanomattomat rikkaudet.

115 Kohtasin Hänet yhtenä päivänä tullessani taistelusta ja laskin alas voitonmerkkini. En ole taistellut yhtään taistelua siitä lähtien. Hän taistelee ne puolestani. Minä vain lepään Hänen lupauksensa varassa, tietäen sen, että tunnen Hänet Hänen ylösnousemuksensa voimassa. Se on kaikki, millä on jotakin merkitystä. Mikä muu mitään merkitsisi?

116 Mitä me voisimme tehdä? "Kuka murehtimisellaan voisi lisätä kyynäränkään mittaansa?"

Miksi huolehtia siitä, ovatko hiuksenne kiharat, tai onko teillä ollenkaan hiuksia tai ei? Mitä väliä sillä on? Jos olette vanha, jos olette harmaantunut, jos olette kumaraharteinen, mitä väliä sillä on? Aamen! Tämä täällä on vain lyhytaikaista, mutta Se siellä on aina ja iankaikkisesti. Ja aikojen vaihtuessa, te ette tule koskaan muuttumaan, te olette samanlaisia kautta loputtoman Iankaikkisuuden. Mitä merkitystä tällä täällä on?

117 Olen niin iloinen, että kohtasin Hänet. Olen niin iloinen, että Hän antoi minulle ehtoollista yhtenä päivänä, tuo sama Melkisedek, joka kohtasi Abrahamin, tämän ollessa palaamassa teurastamasta kuninkaita. Varmasti! "Taivaan Jumala", tuo El Elyon; tuo suuri MINÄ OLEN, ei

Minä olin, vaan MINÄ OLEN, nykymuodossa. "Ja Hän siunasi hänet."

118 Kuunnelkaapa hieman pidemmälle tätä, niin että saamme paremman yhteenvedon opetuksesta. Otamme nyt 4. jakeen.

Nyt harkitkaa, kuinka suuri tämä mies oli...

Minä myös harkitsen sitä. "Harkitkaa, kuinka suuri mies tämä oli." Hän oli enemmän kuin Jumalan Poika. Jumalan Pojalla oli isä ja äiti, Hänellä ei. Jumalan Pojalla oli ajan alku ja ajan loppu, Hänellä ei. Kuka se oli? Se oli Pojan Isä. Se Hän oli.

Nyt harkitkaa, kuinka suuri tämä mies oli, jolle jopa patriarkka Abraham antoi kymmenykset saaliista.

119 Nyt kuunnelkaa tarkasti.

Ja totisesti heillä, jotka ovat Leevin pojista, jotka saavat pappeuden viran, on käsky ottaa kymmenykset kansalta lain mukaan, se on, veljiltänsä, vaikka he tulevatkin Abrahamin kupeista.

120 Tarkatkaa nyt tätä, jos haluatte nähdä jotakin.

Mutta hän, jonka polveutumista ei lasketa heistä, otti vastaan kymmenykset Abrahamilta, ja siunasi hänet, jolla oli lupaukset.

121 Abrahamilla oli lupaus, ja tämä Mies siunasi Abrahamin, jolla oli lupaus. Kuka tämä Mies oli? Heidän veljensä maksoivat kymmenykset Leevin pojille. Heillä oli käsky Herralta ottaa veljiltään kymmenykset kaikesta siitä, mitä he ansaitsivat elannokseen, koska heillä oli pappeus. No niin, juuri siinä jätetään ulkopuolelle Melkisedekin pappeus, niin kuin te sitä kutsutte. Oikein. Mutta tämä Mies... Jopa hän, jolla oli lupaus, suurin mies maan päällä, Abraham, kohdatessaan tämän Miehen maksoi kymmenykset Hänelle. [Tyhjä kohta nauhassa.] Hänen täytyi olla suurempi.

122 Kuunnelkaa.

Ja ilman vastaväitettä vähäisempi on paremman siunaama.

Tietenkin! Tarkatkaa kuka Hän on!

Ja täällä miehet, jotka kuolevat vastaanottavat kymmenykset;

Se on pappeus pappien ja saarnaajat järjestyksestä, ja niin edelleen. Miehet, jotka vastaanottavat kymmenyksiä, kuolevat. Näettekö?

...mutta siellä hän vastaanotti ne, josta on todistettu, että hän elää.

123 Miksi joku mies ottaisi kymmenyksiä, jos hän ei koskaan ollut syntynyt, eikä koskaan tule kuolemaan, ja oli alusta loppuun, eikä hänellä ol-

lut mitään isää eikä äitiä, eikä polveutumista, vaan omisti kokonaan Taivaat ja maan ja kaiken, mitä niissä on, miksi hän ottaisi kymmenyksiä? Miksi hän pyytäisi Abrahamia maksamaan kymmenyksiä? Näettekö miten tarkka asia on maksaa kymmenykset? Kymmenysten maksaminen on oikein. Jokainen kristitty on velvoitettu maksamaan kymmenykset. Oikein. Sitä ei ole koskaan muutettu!

124 Nyt.

Ja niin kuin voisin sanoa: Leevi myös, joka ottaa vastaan kymmenyksiä, maksoi kymmenykset Abrahamissa.

125 Nyt, oi, tässä on jotakin.

Sillä hän oli vielä isänsä kupeissa, kun Melkisedek kohtasi hänet.

126 Mitä? Leevikö? Abraham oli Leevin iso-isoisä. Ja Raamattu sanoo täällä, että "Leevi maksoi kymmenykset ollessaan Abrahamin kupeissa." Neljä sukupolvea ennen kuin hän edes tuli maan päälle, hän maksoi kymmenykset Melkisedekille. Siunattu olkoon Herran Nimi!

127 Katsokaa silloin sitä, te, jotka ette voi uskoa ennalta määräämiseen; täällä, neljä sukupolvea ennen kuin Leevi edes tuli Abrahamin kupeista, hän maksoi kymmenyksiä Melkisedekille. Toivoisin, että meillä olisi aikaa seurata tätä kautta Kirjoituksen.

128 Jos esimerkiksi katsotte sitä Jeremia 1:24:ssa, Jumala sanoi: "Minä tunsin sinut ennen kuin edes muodostuit äitisi kohdussa. Ja Minä pyhitin sinut ja määräsin sinut profeetaksi kansoille." Silloin, mitä te voitte sanoa tehneenne? Mitä minä voin sanoa tehneeni? Se on Jumala, joka osoittaa laupeutta, Jumala tunsi meidät ennen maailman perustamista.

129 Hän ei tahdo, että kukaan kuolisi. Varmasti ei. Mutta, jos Hän on Jumala, tiesi Hän kuka tulisi olemaan pelastunut ja kuka ei, tai sitten Hän ei tiennyt mitään. Jos Hän ei tiennyt, kuka tulisi olemaan Ylöstempauksessa, ennen kuin maailmaa oli edes muodostettu, ei Hän ole Jumala. Jos Hän on ääretön, Hän tiesi jokaisen kirpun, jokaisen kärpäsen, jokaisen lutikan, jokaisen itikan, mitä koskaan tulisi olemaan maan päällä, ennen kuin maata oli edes tehty. Kyllä. Hän tiesi kaikki asiat. Ennen maailman perustamista, Hän tunsi meidät. Raamattu sanoo, että Hän tunsi meidät ja ennalta määräsi meidät!

130 Selvittäkäämme tämä heti. Menkäämme Efesolaiskirjeen 1. lukuun, hetkeksi. Haluan lukea täältä hetken, niin että voitte todella ymmärtää, ettei se ole vain jotakin, mitä minä yritän sanoa teille, vaan se on jota-

kin, jota Jumala yrittää sanoa teille Näettekö? Kuunnelkaa tätä nyt tarkasti, Efesolaiskirje 1. luku.

Paavali, Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan tahdon mukaan,

Tuo sama mies, joka kirjoitti Hebrealaiskirjeen, kirjoittaa tämänkin kirjeen.

... pyhille...

Tämä ei ole uskomattomille, vaan pyhille, pyhitetyille.

...jotka ovat Efesossa ja uskollisille Kristuksessa Jeesuksessa:

Armo teille, ja rauha, Jumalalta meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

Siunattu olkoon Jumala ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isä, joka on siunannut meitä kaikilla hengellisillä siunauksilla taivaallisissa paikoissa Kristuksessa:

"Sen mukaisesti kuin Hän..." Kuunnelkaa nyt tarkasti, 4. jae.

Sen mukaisesti kuin hän on valinnut meidät hänessä, että me olisimme pyhät ja nuhteettomat hänen edessänsä rakkaudessa:

Keitä ovat nämä "me" siellä? Seurakunta.

...Sen mukaisesti kuin hän on valinnut meidät hänessä ennen maailman perustamista, että me olisimme pyhät ja nuhteettomat hänen edessänsä rakkaudessa:

Ollen ennalta määrännyt meidät lapsiksi adoptoitaviksi Jeesuksen Kristuksen kautta itsellensä, hänen tahtonsa hyvän halun [mielihyvän] *mukaan,*

131 Kuka sen teki? Jumala teki sen. Jumala tiesi alusta alkaen, kuka tulisi pelastumaan ja kuka ei. Tietenkään Hän ei tahtonut, että kukaan kuolisi, mutta Hän ei lähettänyt Jeesusta tänne vain nähdäkseen sanoisitteko te: "Voi, voi, Jeesus parkaa, minä olen surullinen Hänen puolestaan, ehkä minun on parasta tulla pelastetuksi ja osoittaa hyväksyntäni sille." Ei koskaan.

132 Jumala tiesi alussa, kuka haluaisi ja kuka ei. Niinpä sen vuoksi, että Hän tiesi joidenkin haluavan, Hän lähetti Jeesuksen tekemään sovituksen niiden puolesta, jotka Hän ennalta tunsi. Sillä ne, jotka Hän on ennalta tuntenut, Hän on kutsunut; ja ne, jotka Hän on kutsunut, Hän on vanhurskauttanut; ja ne, jotka Hän on vanhurskauttanut, Hän on (mennyt aikamuoto) kirkastanut. Siinä se on teille.

133 Niinpä te ette itse pidä itseänne, vaan Jumalan armo pitää teidät. Te ette pelastaneet itseänne, ettekä te ole tehneet mitään ansaitaksenne olla pelastettu, vaan Jumalan armo pelasti teidät. Jumalan armo kutsui teidät. Jumalan ennalta tietäminen tunsi teidät. Jos Hän on ääretön, tiesi Hän ennen maailman perustamista, että te olisitte tässä kirkossa tänä iltana. Jos Hän ei ole ääretön, Hän ei ole Jumala. Jos Hän tiesi kaikki asiat, Hän oli Jumala; jos Hän ei tiennyt kaikkia asioita, Hän ei ollut Jumala. Jos Hän on Kaikkivaltias Jumala, voi Hän tehdä kaikki asiat; jos Hän ei voi tehdä kaikkia asioita, ei Hän ole Kaikkivaltias Jumala. Siinä se on teille.

134 Niinpä kuinka te voitte sanoa sen olevan jotakin, mitä te voitte tehdä? Ei ole mitään, mitä te voitte tehdä. On Jumalan rakkaus ja armo teitä kohtaan, että edes olette täällä. Te ette voineet tehdä mitään, Jumala armostaan kutsui teitä: te kuuntelitte, kuulitte ja otitte vastaan.

135 "Hyvä on", te sanotte, "veli Branham, se tekee sen kauhean vapaaksi." Tietenkin tekee. Te olette vapaa: "Mutta voiko ihminen sitten tehdä mitä haluaa?" Ehdottomasti! Minä teen aina, mitä haluan tehdä, mutta jos olette kristittyjä, te ette halua tehdä väärin.

136 Siellä takana istuu eräs pieni tyttö tänä iltana, vaimoni, minä rakastan häntä kaikella, mitä minussa on. Ja jos tietäisin voivani juosta ympäri toisen naisen kanssa ja selviytyä siitä, ja sitten menisin kertomaan sen hänelle, sanoen: "Meda, minä tein väärin", niin luuletteko, että tekisin sitä? Jos rakastan häntä oikein, en tee sitä.

137 No niin, mitä, jos sanoisin: "Oh, en voi tehdä sitä, koska, jos sen teen, ottaa hän minusta eron, ja minulla on... olen saarnaaja. Näettekö, mitä se tulisi aiheuttamaan? Se tulisi ottamaan minut pois saarnastuolista, jos hän eroaisi minusta; olisin eronnut mies. Ja oi, minulla on kolme lasta, en voisi ajatellakaan sitä. Mutta pojat, minä..." No niin, jos se on sillä tavalla, te olette yhä lain alla. En mennyt lain perusteella naimisiin hänen kanssaan. Eikä se, mikä saa minut elämään uskollisena hänelle, perustu lakiin. Vaan koska rakastan häntä! Minun ei tarvitse tehdä mitään, teen sen omasta tahdostani, koska kysymys on rakkaudesta. Ja jos te rakastatte vaimoanne, te teette samoin.

138 Ja jos te rakastatte vaimoanne sillä tavalla *phileo* rakkaudella, niin miten teidän tulisikaan tuntea Kristusta kohtaan *agapao* rakkaudella, joka on miljoona kertaa voimakkaampi! Jos te todella rakastatte Jumalaa! Jos tietäisin tänä iltana voivani mennä ulos ja ottaa humalan, jos tietäisin tä-

nä iltana voivani juoksennella ympäri ja olla moraaliton, jos tietäisin... Jos edes sydämessäni olisi tehdä niin ja menisin ja tekisin sen, tietäen, että Hän tulisi antamaan minulle anteeksi, niin en kuitenkaan haluaisi tehdä sitä! Ajattelen Hänestä liian paljon! Minä rakastan Häntä. Varmasti! Tietenkin!

139 Siksi en myy kokemustani millekään kirkkokunnalle, ei koskaan, ei Assemblies of Godille, ei Church of Godille, ei Pyhyyden Pyhiinvaeltajille, ei metodisteille, baptisteille, presbyteereille, katolilaisille. Minä en ottaisi mitään siitä, mitä voitaisiin tarjota tästä kokemuksesta; koska se ei koskaan tullut ihmisiltä, vaan se tuli Jumalalta. Ei, minä en myisi esikoisoikeuttani mistään Elvis Presleyn rock'n'rollista, tai hänen Cadillac -laivueestaan, tai hänen miljoonista dollareistaan, mitä hän saa joka kuukausi, ja niin edelleen. Ei koskaan. Minä rakastan Häntä. Ja niin kauan kuin rakastan Häntä sillä tavalla, olen pysyvä uskollisena Hänelle. Ja jos Jumala kutsui minut ja valitsi minut, on Hän asettanut minuun jotakin; ja minä rakastan Häntä.

140 Muistan herra Islerin. Te kaikki tunnette hänet, suurin osa teistä. Hän oli tullut tänne, Indianan valtion senaattori, tuli tänne soittamaan kitaraansa. Kun lapseni oli kuollut, ja vaimoni oli kuollut ja he makasivat täällä hautausmaalla. Ja minä olin menossa tietä ylös, kädet selkäni takana, itkien. Hän hyppäsi ulos autostaan, tuli ja pani kätensä ympärilleni ja sanoi: "Billy, haluan kysyä sinulta erään kysymyksen." Hän sanoi: "Olen kuullut sinun saarnaavan, kunnes melkein putosit saarnastuolista. Olen kuullut sinun kadunkulmissa, ja kaikkialla, huutavan Kristuksen puolesta." Hän sanoi: "Nyt Hän otti isäsi, Hän otti veljesi. Hän sieppasi heidät molemmat, ja he kuolivat käsivarsillasi. Vaimosi kuoli, pitäen kiinni käsistäsi. Ja lapsesi kuoli, sinun pyytäessäsi Häntä auttamaan itseäsi. Ja Hän käänsi selkänsä sinulle. Mitä sinä ajattelet Hänestä?"

141 Minä sanoin. "Minä rakastan Häntä kaikella sillä, mitä minussa on. Jos Hän lähettää minut helvettiin, tulen yhä rakastamaan Häntä." Hän on oikeudenmukainen! Minä en sano sitä; kaksikymmentäkuusi vuotta ovat todistaneet sen. Se on oikein.

142 Jos te rakastatte Häntä! Ei velvollisuutena, niin että "minä en voi tehdä tätä, ja minä en voi tehdä tuota." Vaan te rakastatte Häntä liian paljon tehdäksenne sitä, koska Hän on valinnut teidät. Te ette koskaan valinneet Häntä. Hän valitsi teidät.

143 Te sanotte: "Minä etsin Herraa, ja etsin Herraa."

Kukaan ihminen ei etsi Jumalaa! Se on Jumala, joka etsii ihmistä. Te saatatte etsiä Häneltä jotakin suosionosoitusta, mutta Jumalan täytyy muuttaa teidän luonteenne, ennen kuin te edes voitte etsiä Häntä, koska te olette syntinen, te olette sika. Niin se on.

144 Ja jotkut teistä ihmisistä menette kirkkoon ja elätte vain jäsenyytenne mukaan, menette tänne ulos ja teette kaikenlaista, mikä on maailmasta, ja sitten yhä menette takaisin ja sanotte: "Kyllä, minä kuulun kirkkoon." Mutta se on kaukana Jumalalle kuulumisesta. Tietenkin. Mutta katsokaahan, te näette ihmisten tekevän niin. Oh, he ovat kyllä hyviä seurakunnan jäseniä. Se on totta, te voitte yhä olla seurakunnan jäsen tehdessänne noita asioita, mutta te ette voi olla kristitty ja tehdä niitä.

145 Kuten tänä aamuna sanoin: "Jos koskaan on ollut jotakin tekopyhää, niin se on tuo vanha varis." Kyllä, se oli kyyhkysen kanssa samassa arkissa ja istui samalla orrella. Ja tuo varis oli tyydytetty, päästyään vapauteen, kun se pääsi ulos tuosta Seurakunnasta, niin että se voi istua siellä kuolleella raadolla raakkumassa, syödä siitä, ja syödä hevosesta, ja syödä lehmästä, ja mitä tahansa se olikin, se oli tyytyväinen. Mutta, kun Nooa päästi kyyhkysen lentoon, ei se voinut löytää lepopaikkaa jaloilleen. Sillä oli aivan yhtä hyvä oikeus istua kuolleen eläimen päällä, kuin variksellakin, mutta ne olivat kaksi erilaista luonnetta. Yksi niistä oli alusta alkaen kyyhkynen ja toinen oli alusta alkaen varis.

146 Mutta, jos panette merkille, tuo vanha varis voi istua täällä kuolleella raadolla syömässä puoli päivää. Ja kyyhkynen voi istua vehnäpellolla syömässä puoli päivää. Ja tuo varis voi lentää sinne ja syödä kyyhkysen ruokaa niin paljon kuin haluaa. Se voi syödä yhtä paljon vehnää kuin kyyhkynenkin. Tuo varis voi syödä kyyhkysen ruokaa, mutta kyyhkynen ei voi syödä variksen ruokaa.

147 Niin myös joku vanha tekopyhä voi tulla seurakuntaan ja iloita ja huutaa ja ylistää Herraa ja tehdä kaikkea sitä, ja sitten mennä takaisin ja nauttia maailman asioista. Mutta uudestisyntynyt kristitty ei voi tehdä sitä, koska Jumalan rakkaus pakottaa hänet sille paikalle, ettei hän voi tehdä sitä.

148 Niinpä, jos te olette kristitty vain seurakuntaan liittymisellä, ja lakkaamalla tekemästä sitä ja tätä, ja tuo sama halu on teissä, silloin te tarvitsette toisen upotuksen. Niin se on täsmälleen.

149 Ja te naiset, jotka voitte pukeutua noihin pieniin vanhoihin shortsei-

hin ja olla niissä täällä kadulla, ja sitten kutsutte itseänne "uskovaiseksi". Te olette ehkä uskovainen, mutta te olette kehno esimerkki sellaisesta. Jos teillä todella on Kristus sydämessänne, ei teidän tarvitse edes ajatella sen kaltaisia asioita. Enkä välitä siitä, mitä muut naiset tekevät, ja mitä toiset tytöt tekevät, te olette erilainen: koska te rakastatte Kristusta liian paljon.

150 Puhuin eräälle naiselle kerran, hänen kotonaan, ja hän kohotti kätensä ylös tällä tavalla ja sanoi: "Pastori Branham, minä olen melkein alasti täällä kotonani, kulkien ympäri."

151 Minä ajattelin: "Häpeä sinulle." Omassa kodissanne, minä en välitä, missä te olette. Oikein. Pukeutukaa ja toimikaa niin kuin nainen, niin kuin hienon naisen tulee. Häpeä teille. Mutta te jatkuvasti... Ja Raamattu sanoo: "Jos te rakastatte noita asioita, ja maailman asioita, ei Kristuksen rakkaus edes ole teissä." Ja jos te rakastatte Herraa kaikella sydämellänne, kaikella sielullanne ja kaikella mielellänne, tulette te pitämään nuo pienet vanhat likaiset, ilkeät asiat poissa itsestänne. Niin on.

152 Ja te diakonit ja te toiset täällä, jotka juoksette täällä ulkona kadulla, ja käännätte kaulaanne ja katsotte joka ainoaa noista naisista. Häpeä teille! Ja kutsutte itseänne "Jumalan pojiksi". Tiedän sen olevan polttavaa, mutta teidän on parempi olla vähän kärventyneitä kuin palaa ikuisesti siellä. Jos teette noita asioita... No niin, te ette voi auttaa sitä, jos joku nainen kävelee alas katua, puoliksi pukeutuneena. Jos te katsotte, te näette hänet, mutta te voitte kääntää päänne. Raamattu sanoo: "Kuka tahansa katsoo naista himoiten häntä, on jo sydämessään tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan."

153 Salli minun sanoa sinulle jotakin, kallis sisar: "Sinä tulet vastaamaan siitä." En välitä, vaikka olisit niin puhdas kuin lilja. Et ehkä koskaan tee sen tyyppistä syntiä todellisuudessa, et koko elämäsi aikana tee moraalitonta syntiä. Mutta, jos pukeudut sillä tavalla, tulet vastaamaan tuomiolla aviorikoksesta jokaisen miehen kanssa, joka katsoi sinua. Sitä Raamattu sanoo. Ja kulkiessanne sitten kadulla, kuka on syyllinen? Tuo mieskö? Ei koskaan. Sinä olet syyllinen! Sinä esitit itsesi sillä tavalla.

154 Naisella on suuri asema, se on pyhä, hieno, ihmeellinen asema. Mutta hänen täytyy pitää itsensä sillä tavalla, pitää asemansa niin kuin hänen tulee, äitinä, naisena ja naisellisena. Kun naisellisuus on murrettu, silloin minkä tahansa kansakunnan selkäranka on murrettu. Ja siksi kansakuntamme tänä päivänä on pilattu, se johtuu naistemme moraalitto-

muudesta. Se on täsmälleen oikein. Varmasti. Se on tuo mädännäisyys keskuudessamme, joka murtaa sen.

155 Se mitä te tarvitsette, on kerran kohdata tämä Melkisedek! Aamen. Ja antakaa Hänen siunata itsenne ja antaa teille viiniä ja leipää. Iankaikkinen Elämä. Silloin tulette näkemään asiat eri tavalla. Silloin on oleva erilaista, te ette enää halua poikien viheltävän teille tällä sudenvihellyksellä, tai miksi te sitä kutsutte; varmasti ette. Te tulette olemaan erilainen.

156 Ja tarkoitatteko sanoa minulle, että te pukeudutte sillä tavalla ja menette tänne ulos jotakin toista tarkoitusta varten? Te sanotte: "Mutta, on viileämpää." Te puhutte satuja. Se ei ole viileämpää. Tiede todistaa, ettei se ole viileämpää. Se on himo, joka on tullut yllesi, sisar. Sinä et käsitä sitä. En yritä loukata sinua, vaan yritän varoittaa sinua. Monet moraaliset naiset, niin puhtaat kuin vain nainen voi olla, mukavat pikku naiset, he kävelevät sellaiset yllään ulkona kadulla, tietämättöminä siitä, mitä ovat tekemässä; koska joku luopiosaarnaaja pelkää, ettei aviomiehenne enää maksaisi kymmenyksiään seurakunnalle. Jos hän vain joskus kohtaisi Melkisedekin, ei hän ajattelisi sellaisia asioita, vaan saarnaisi Evankeliumin. Vaikka se polttaisi nahan heidän selästään, saarnaisi hän Sen joka tapauksessa. Niin se on.

157 Te teette sen, ja te teette sen siksi, että tuo himon henki on yllänne. Ja te miehet, jotka annatte vaimojenne tehdä tuon kaltaisia asioita, minulla ei ole paljoakaan toivoa teistä miehinä. Niin se on. Kyllä. Sitä ei tarvitse pyytää anteeksi, koska se on totta. Kuka tahansa mies, joka antaa vaimonsa mennä ulos kadulle ja toimia sillä tavalla, veli, sinun tulisi käyttää hänen vaatteitaan. Niin se on. Sinä... Voi hyvänen aika!

158 En sano, että vaimoni tulisi tekemään sitä. Mutta minun täytyy olla muuttunut ja vääristelty siitä, mitä nyt olen, jos koskaan eläisin hänen kanssaan hänen tehdessään niin. Se on täsmälleen oikein. Tyttäreni, he voivat tehdä niin tultuaan naisiksi, en sano, etteivät he tulisi tekemään. En tiedä. Se riippuu Jumalan laupeudesta. Toivon, etteivät he tee. Jos he tekevät sen, tulevat he polkemaan jalkoihinsa vanhurskaan isän rukoukset. He polkevat jalkoihinsa jonkun elämän, joka yritti elää oikein, jos he koskaan tekevät sen. Niin on. Mutta, minä haluan elää oikein, opettaa oikein, olla oikein, ja neuvoa heitä oikein. Jos he tekevät sen, he taistelevat tiensä helvettiin ylitse minun saarnaamiseni, ja yli Kristukseni, ja yli varoitukseni; niin se on, jos he koskaan tekevät sen. Tietenkin, se on oikein.

159 Häpeä teille. Jos koskaan kohtaatte Kristuksen kasvoista kasvoihin, ja Hän siunaa teidät ja panee tuon hyväksynnän suudelman sydämellenne, eivät kaikki perkeleet helvetissä saa teitä pukemaan niitä yllenne uudestaan. Oikein. Te olette muuttuneet kuolemasta Elämään, ja teidän kiintymyksenne ovat ylhäällä oleviin asioihin, eivätkä maallisiin asioihin. Aamen. Minun on parasta jättää tuo aihe, se on vähän arka. Hyvä on, mutta se on Totuus.

160 Hyvä on, menkäämme nyt hieman pidemmälle, ja sitten lopetamme.

Ja totisesti heillä, jotka ovat Leevin pojista, jotka saavat pappeuden viran, on käsky ottaa kymmenykset kansalta lain mukaan, se on, veljiltänsä, vaikka he tulevatkin Abrahamin kupeista:

Mutta hän, jonka polveutumista ei lasketa heistä, otti vastaan kymmenykset Abrahamilta, ja siunasi hänet jolla oli lupaukset.

Ja ilman vastaväitettä vähäisempi on paremman siunaama.

Ja täällä miehet, jotka kuolevat vastaanottavat kymmenykset; mutta siellä hän vastaanotti ne, josta on todistettu, että hän elää.

Ja niin kuin voisin sanoa, Leevi myös, joka ottaa vastaan kymmenyksiä, maksoi kymmenykset Abrahamissa.

Sillä hän oli vielä isänsä kupeissa, kun Melkisedek kohtasi hänet.

161 Teidän asenteellanne Kristusta kohtaa tulee olemaan suuri vaikutus siihen, mitä lapsenne tulevat olemaan. Teidän elämänne, jonka te elätte perheenne edessä, tulee vaikuttamaan siihen, mitä lapsenne tulevat olemaan. Koska Raamattu sanoo, että "Hän on antava vanhempien vääryyksien kohdata lapsia kolmanteen ja neljänteen polveen asti."

162 Nyt vain jokunen hetki, ennen kuin lopetamme.

Jos sen vuoksi täydellisyys oli leeviläisen pappeuden kautta, (sillä sen alaisena kansa otti vastaan lain,) *niin mitä lisätarvetta oli, että toisen papin pitäisi nousta Melkisedekin järjestyksen mukaan, eikä olla nimitetty Aaronin järjestyksen mukaan?*

163 Tuo laki, laillisuus, näettehän: "Ah, sinun täytyy tehdä tämä. Jos et tee tätä, et ole kristitty. Ja jos et pidä sapattia. Tai jos syöt lihaa. Jos teet näitä asioita." Kaikki nämä lakiperäiset ideat. "Ja sinun täytyy käydä kirkossa.' Jos et, maksat siitä rangaistukseksi. Sinun täytyy lausua "novena" [katolilainen rukous]. Tuo asia on hölynpölyä! Te olette pelastunut Jumalan armosta, Jumalan ennalta tietämisen mukaan. Hänen ennnalta määräämisellään. Jumala kutsui Abrahamin ennalta määräämisellä, en-

nalta tietämisen mukaan. Hän vihasi Eesauta ja rakasti Jaakobia ennen kuin kumpainenkaan oli syntynyt. Se on totta, se on Jumalan ennalta tietäminen, joka tietää nämä asiat.

164 Sitten te sanotte: "Mitä hyötyä on saarnata Evankeliumia?"

165 No niin, haluaisin sanoa teille tämän: Jeesus sanoi: "Taivaan Valtakunta on miehen kaltainen, joka meni järvelle ja heitti verkon. Veti sen ylös. Ja hän oli saanut sieltä kilpikonnia, käärmeitä, liskoja, ja hän oli saanut sammakoita, hämähäkkejä, ja hän oli saanut myös kalaa." No niin, tuo mies vain veti verkkoa.

166 Sen kaltainen on Evankeliumi. Tässä se on nyt, minä saarnaan Evankeliumia. Minä vain heitän verkon ja vedän sen ylös, sanoen: "Kaikki, jotka tahtovat, kuka tahansa tahtoo, hän tulkoon." Ja jotkut tulevat alttarille. He kaikki ovat alttarin ympärillä ja he rukoilevat ja he itkevät. Minä en erota toista toisesta, se ei ole minun asiani, minua ei lähetetty tuomitsemaan.

167 Mutta jotkut siellä ovat sammakoita. Jotkut ovat liskoja, Jotkut ovat käärmeitä. Jotkut ovat kilpikonnia. Ja siellä on joitakin, jotka ovat kaloja. Ei ole minun asiani tuomita. Minä vain sanon: "Isä, tässä on se, mitä vedin ylös."

168 Mutta sammakko oli sammakko alusta alkaen.

169 Vanha hämähäkki tulee istumaan siellä hetken, katsellen ympärilleen; levittää suuret silmänsä, katsoo ympärilleen ja sanoo: "Tiedättekö mitä? Olen saanut Tästä tarpeekseni, niin paljon kuin voin kestää." Plop, plop, plop, plop, he menevät pois.

170 Vanha Rouva Käärme nostaa päänsä ja sanoo: "Tiedättekö mitä? Jos he tulevat saarnaamaan tuolla tavalla shortsien käyttöä ja muita asioita vastaan, niin se riittää minulle, minä lähden pois tuosta pyhien kieriskelijöiden joukosta. Se on kaikki, mitä sen täytyy olla." Te olitte käärme alusta alkaen. Täsmälleen. Kyllä.

171 Ja tässä istuu tuo vanha Herra Sammakko, valtavan suuri sikari suussaan, näyttäen katkaistusarviselta teksasilaiselta hieholta; hän seisoo siellä katsellen ympärilleen ja sanoo: "Mutta, tupakoiminen ei koskaan tuominnut minua. Minä jätän tämän asian, juuri nyt." Hyvä on, sinä vanha sammakko, sinä olit sitä alusta alkaen. Täsmälleen oikein. Niin se on.

172 Teidän luonteenne todistaa sen, mitä te olette. Teidän elämänne osoittaa, heijastaa, mitä te olette, alusta alkaen. Ei ole vaikeata minun

nähdä sitä eikä ole vaikeata teidän nähdä sitä.

173 Jos menisin Roy Slaughterin luo, farmarin, joka istuu siellä, ja näkisin sian lantaläjässä syömässä lantaa, en ajattelisi sitä miksikään pahaksi, sehän on sika. Mutta, jos näkisin karitsan siellä lantaläjän päällä tekemässä sitä, niin ihmettelisin. Kyllä. Näettekö? Älkää surko, te ette tule näkemään sitä siellä, se ei voi sietää sitä.

174 Ja joka on syntynyt Jumalan Hengestä, vihaa maailman asioita. Kyllä vaan. "Sillä, jos te rakastatte maailmaa tai maailman asioita, ei Jumalan rakkaus edes ole teissä."

175 Jos juoksisin ympäri naisten kanssa joka päivä, ja sitten tulisin ja sanoisin vaimolleni rakastavani häntä, tietäisi hän, että olin valehtelija. Minun tekoni puhuisivat äänekkäämmin kuin sanani; tietenkin. Todistaisin hänelle, etten rakastanut häntä, koska en ollut uskollinen hänelle.

176 Jos hän sanoisi rakastavansa minua, ja joka kerta, kun olisin poissa, hän menisi jonkun muun kanssa, se todistaisi, ettei hän rakastanut minua. Kyllä, hänen tekonsa todistaisi sen. Ei väliä sillä, kuinka paljon hän yrittäisi sanoa minulle: "Bill, minä rakastan sinua, enkä ketään muuta maailmassa kuin sinua", tietäisin, että hän oli valehtelija.

177 Ja kun te yritätte sanoa: "Herra, minä rakastan Sinua", ja teette maailman asioita, tietää Jumala, että te olette alusta alkaen valehtelija. Niinpä, mitä hyötyä on vastaanottaa jotakin puolinaista kokemusta, tai jotakin sen kaltaista, kun Taivaan taivaat ovat täynnä todellista? Miksi te haluaisitte olla joku viheliäinen, tunnustava, puolinainen, puolikypsä. niin kutsuttu kristitty, kun voitte olla todellinen uudestisyntynyt Jumalan lapsi, Taivaan ilokellojen soidessa sydämessänne, iloiten, ylistäen Jumalaa, ja eläen voitokasta elämää Jeesuksen Kristuksen kautta.

178 Ei yrittämällä tehdä sitä itse, koska te olette epäonnistuneet alusta alkaen, vaan ottakaa Hänet. Se on Hänen Sanansa! Ja levätkää sen päällä, minkä Hän sanoo olevan Totuus. Ja uskokaa Häntä, rakastakaa Häntä, ja Hän panee kaiken toimimaan oikein teitä varten. Siinä se on. Se on siinä ajatuksena.

179 Herra siunatkoon teitä. En halua torua teitä, mutta veli, on parasta saada vähän torumista. Te olette minun lapsiani, näettehän. Ja jokainen isä, joka rakastaa lapsiaan, tulee varmasti oikaisemaan heitä, tai hän ei ole oikean kaltainen isä. Eikö niin? Niin se on. Ja isällä on vain yksi sääntö, ja se on kodin sääntö. Ja Jumalalla on vain yksi sääntö, ja se on Hä-

nen Sanansa.

180 Jos me uskomme Hänen Sanansa, silloin me elämme Hänen Sanansa mukaan. Se on meidän velvollisuutemme, jos koskaan olemme kohdanneet Jumalan. Ei siksi, että te sanotte: "Minä käyn kirkossa ja minun täytyy tehdä näin." Te olette viheliäinen. Älkää tehkö sitä. Minkä tähden te haluaisitte olla joku viheliäinen, vanhuudenheikko, jumalaton varis, kun voitte olla kyyhkynen? Tietenkin. Teidän vain täytyy saada luonteenne muutetuksi. Ja luonteenne muuttuu, ja te tulette Jumalan pojaksi ja tyttäreksi; olette rauhassa Jumalan kanssa.

181 "Sen tähden Jeesus myös, voidakseen pyhittää kansan omalla Verellään, kärsi portin ulkopuolella", Hebrealaiskirje 13:12 ja 13. Roomalaiskirje 5:1: "Sen vuoksi ollen vanhurskautetut uskon kautta, ei käden puristuksella, ei vesikasteella, ei kätten päälle laskemisella, ei kielilläpuhumisella, eikä millään aistimuksella, vaan ollen vanhurskautetut uskon kautta, meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta." Me olemme siirtyneet kuolemasta Elämään, ja tulleet uusiksi luomuksiksi, koska olemme uskoneet ainutsyntyiseen Jumalan Poikaan ja vastaanottaneet Hänet henkilökohtaisena Pelastajanamme. Ja Hänen Verensä toimii tänä iltana sovituksena meidän syntiemme puolesta, seisten meidän paikallamme.

182 Vanhassa Testamentissa oli ainoastaan yksi paikka olla yhteydessä: se oli veren alla. Jokaisen uskovaisen täytyi tulla veren alle. Kun tuo punainen hieho tapettiin, se tehtiin syntiuhriksi. Sen täytyi olla punainen. Ja te löydätte sen 2. Mooseksen kirja 19, jos haluatte lukea sen. Ja se täytyi polttaa sorkkineen ja kaikkineen. Ja sitten se tehtiin erottamisen vedeksi. Se asetettiin porttien ulkopuolelle. Se täytyi käsitellä puhtain käsin. Tämän hiehon veri meni ensin... seurakunnalle, ja siveltiin seitsemän kertaa oven päälle. Ja nyt jokaisen saastuneen henkilön, tullessaan, täytyi ensin tunnistaa ja nähdä tuo veri, ja käsittää, että ainoa yhteys oli tuon veren alla. Se oli ainoa paikka, jossa palvoja voi itse asiassa palvoa virallisesti, veren alla.

183 Sitten, ensimmäinen asia, joka hänen täytyi tehdä, ennen kuin hän voi tulla veren alle, siellä täytyi tämä erottamisen vesi olla pirskotettu hänen ylleen, ja sitten epäpuhdas oli tehty puhtaaksi.

184 Ja he ottivat erottamisen veden ja pirskottelivat sen kulkijan ylle, ja erottivat hänet hänen synnistään. Ja sitten hän vaelsi näiden seitsemän verijuovan alla, ja hänellä oli yhteys muiden uskovaisten kanssa Jumalan

läsnäolossa.

185 On ainoastaan yksi tapa tehdä se! Ei kättä puristamalla, ei liittymällä seurakuntaan, ei kasteilla, ei mielenliikutuksilla, vaan astumalla erottavien vesien luo, ja laskemalla kätenne, uskon kautta, Jeesuksen pään päälle ja sanomalla: "Minä olen syntinen, ja Sinä kuolit minun puolestani. Ja jokin minussa sanoo minulle, että 'Sinä annat anteeksi minun syntini', ja minä vastaanotan Sinut henkilökohtaisena Pelastajanani nyt." Vaeltakaa Veren alla ja olkaa yhteydessä Jumalan lasten kanssa. Siinä se on. Syökää leipää ja juokaa viinia ja olkaa yhteydessä seurakunnan kanssa.

186 Oi, eikö Hän olekin ihmeellinen? Eikö Hän olekin hyvä? Tämä saattaa nyt näyttää sinusta oudolta, ystävä. Minkä tähden minä seison täällä ja sanon nämä asiat? Sanoisinko ne yrittääkseni tehdä itseni erilaiseksi kuin joku muu? Jos niin on, silloin minun tulee tehdä parannus. Sanon Sen, koska Jumala sanoo Sen, koska Se on Jumalan Sana. Ja kuunnelkaa! On tulossa aika, ja nyt on, kun ihmiset tulevat idästä ja lännestä, yrittäen löytää Jumalan Sanaa, eivätkä voi löytää Sitä.

187 Kun menette kokoukseen, niin ensimmäinen asia, mitä teette, te menette sinne ja teillä on joukko kielilläpuhumisia ja tulkintoja, ja joku nousee ylös ja profetoi ja siteeraa Kirjoitusta; ja se on lihallista. Ehdottomasti! Jumala käski meitä "olemaan käyttämättä turhia toistoja", kuinka sitten Hän tekisi niin? Jos Hän kirjoitti Sen kerran, te uskotte Sen. Hänen ei tarvitse sanoa sitä uudestaan. Kielet ja tulkinnat on oikein, mutta sen tulee olla suora sanoma seurakunnalle ja jollekin henkilölle, eikä vain lihallista ja sen kaltaista. Ja sitten te pääsette eteenpäin kaikissa näissä muissakin asioissa.

188 Tässä yhtenä päivänä, kaksi miestä vaimoineen, kaksi nuorta paria, kävelivät sisälle erääseen paikkaan, mennäkseen Afrikkaan lähetyssaarnaajiksi. Joku nousi ylös ja antoi profetian, kielillä ja tulkintana, että "heillä oli toinen toisensa vaimo", että "sen ei pitäisi olla sillä tavalla, he olivat naimisissa väärän henkilön kanssa." Ja nuo kaksi paria erosivat ja menivät uudestaan naimisiin. Toinen otti toisen miehen vaimon ja toinen toisen. Johtavassa helluntaikirkkokunnassa! Ja he menivät Afrikkaan lähetyssaarnaajiksi.

189 Veli, kun vannot valasi, olet sidottu tuohon lupaukseesi, kunnes kuolema sinut vapauttaa. Se on tarkalleen oikein. Tietenkin, kun te vannotte valan, se on sitova.

190 Kaikki nuo hölynpölyt! Ja se on tullut sille paikalle, että mennessänne seurakuntiin, se on joko... Niin kylmää ja muodollista, että hengellinen lämpömittari laskee viisikymmentä astetta nollan alapuolelle. Ihmiset vain istuvat kuin syylä etikkakastikkeessa, juuri niin happamina ja välinpitämättöminä ja otsat rypyssä. Ja jos joku siellä takana, jostakin kulmasta saattaa murahtaa pienen "aamenen" silloin tällöin, niin näyttää aivan kuin se loukkaisi heitä; kaikki kurkottavat kaulojaan kuin hanhet ja katsovat ympärilleen nähdäkseen, mitä tapahtui. Te tiedätte, että se on totuus. Minä en sano sitä vitsinä, tämä ei ole mikään paikka vitsailulle, se on Totuus. Oikein! Minä sanon sen, koska se on Evankeliumin Totuus.

191 Ja toisella puolella teillä on joukko hölynpölyä, lihallisen mielenliikutuksen aiheuttamaan innostumista, ja todellista Jumalan Sanaa te tuskin koskaan kuulette: tuota vanhaa keskitien Evankeliumia, Valoa polulleni, halleluja, Karitsan Veren, Jumalan rakkauden erottaessa meidät maailman asioista.

192 "Oletko puhunut kielillä, veli? Sinulla ei ole Sitä. Huusitko, kun kylmä tunne nousi ylös selkärankaasi? Näitkö sinä tulipalloja?" Oh, mieletöntä! Ei sen kaltaista asiaa!

193 Oletteko uskoneet Herraan Jeesukseen Kristukseen ja vastaanottaneet Hänet henkilökohtaisena Pelastajananne? Ja Jumalan Hengen todistaessa teidän henkenne kanssa, että olette Jumalan poikia ja tyttäriä, ja teidän elämänne kantaa rakkauden, ilon, rauhan, pitkämielisyyden, hyvyyden, nöyryyden ja lempeyden hedelmää, silloin te olette kristitty. Jos niin ei ole, niin en välitä siitä, mitä te teette. Paavali sanoi: "Voisin antaa ruumiini poltettavaksi uhrina. Ja vaikka tietäisin kaikki Jumalan salaisuudet ja voisin uskollani siirtää vuoria. Ja vaikka puhuisin kielillä kuin ihmiset ja Enkelit, en minä 'ole mitään". Mitä te siihen sanotte? 1. Kor. 13. Nähkää onko se oikein tai ei.

194 Katsokaa onko se niin... Uskon, että se on 2. Kor. 13, se on joko 1. tai 2. Korinttolaiskirje. 1. Kor. 13, se on oikein. "Vaikka minä puhuisin ihmisten ja Enkelien kielillä, sekä niillä, jotka voidaan tulkita, että niillä, joita ei voida tulkita, en minä ole mitään!" Niinpä, mitä hyötyä sitten on hullutella sen kanssa?

195 "Vaikka ymmärtäisin kaikki Jumalan salaisuudet." Miksi te menette seminaareihin ja yritätte oppia niin paljon siitä? Teidän on parasta ensin oikaista asianne Jumalan kanssa. Tietenkin. "Vaikka minä: 'Oi, siu-

nattu halleluja!'"

196 Te olette tulleet sellaisiksi, ettei teillä voi olla edes seurakuntaa, ellei teillä ole parantamiskampanjaa, tai jonkinlaisia ihmeitä meneillään, "heikko ja avionrikkoja sukupolvi etsii sen kaltaisia." Mitä te halaatte sillä saada aikaan?

197 Paavali sanoi, että hän voi tehdä kaiken kaltaisia asioita, jopa siirtää vuoria, ja yhä hän ei ole mitään! "Missä on kieliä, se on lakkaava. Missä on tieto, se on häviävä pois. Missä profetiat, ne pettävät. Mutta, kun se, mikä on Täydellinen, on tullut, Se on kestävä iäti; ja Rakkaus on Täydellisyys! "Jumala niin rakasti maailmaa, että antoi ainosyntyisen Poikansa." Että: "Kukaan, joka värisee, kukaan, joka vapisee, kukaan, joka puhuu kielillä, kukaan joka?" "Kukaan, joka uskoo Häneen, kuolisi, vaan hänellä olisi Iankaikkinen Elämä." Uskokaa se, lapset.

198 He yrittävät tehdä sen niin monimutkaiseksi, näitä asioita ja noita asioita, vaikka kysymys on vain yhdestä asiasta: teidän henkilökohtaisesta uskostanne Jumalaan. Siinä se on. Se sanoo sen. "Sillä uskon kautta", ei tunteilla, "uskon kautta", ei mielen liikutuksella, "uskon kautta", ei aistimuksella, "vaan uskon kautta te olette pelastetut; ja se on koska..." Koska te etsitte Herraa, koska te olitte hyvä henkilö? Koska: "Jumala, armosta, ennalta tunsi teidät ja määräsi teidät Iankaikkiseen Elämään."

199 Jeesus sanoi: "Ei kukaan voi tulla Minun luokseni, ellei Minun Isäni ensin vedä häntä. Ja kaikille, jotka tulevat, Minä annan Iankaikkisen Elämän. Kukaan ei voi temmata heitä Minun kädestäni, he ovat Minun. He ovat iäti pelastuneita, Minulla on heidät. Kukaan ei voi temmata heitä Minun Isäni kädestä, ja Hän on Se, joka antoi heidät Minulle. He ovat Minun rakkauden lahjani."

200 "Ja kaikki, jotka Hän ennalta tunsi, Hän kutsui." Hän ei kutsu ketään ellei Hän ennalta tuntenut häntä. "Kaikki, jotka Hän kutsui, Hän vanhurskautti; kaikki, jotka Hän vanhurskautti, Hän kirkasti." Niinpä te näette, että me olemme täydellisessä Levossa.

201 No niin, tiedän, että täällä on paljon lakiin perustavia, yhdeksänkymmentäyhdeksän prosenttia teistä. Mutta katsokaahan, jos te vain ottaisitte Tämän ja käsittäisitte, että en yritä sanoa teille jotakin mitä...

202 Te sanotte: "Mutta veli Branham, minä aina ajattelin, että minun täytyisi tehdä sitä ja täytyisi tehdä tätä." Siinä on niin valtava ero, veljeni, mitä sinun täytyy tehdä ja mitä sinä haluat tehdä. Sinä olet pelastu-

nut, et siksi, että sinulla olisi ollut jotakin tekemistä sen kanssa, vaan koska Jumala pelasti sinut ennen maailman piirustamista.

203 Kuunnelkaa! Kuulkaa tätä! Raamattu sanoo, Ilmestyskirjassa... Vien teidät nyt ensimmäisestä viimeiseen. Raamattu sanoo Ilmestyskirjassa, että kun tuo eläin [peto] tuli, hän petti kaikki maan päällä asuvaiset. Tuo eläin [peto] teki sen. "Hän petti kaikki maan päällä asuvaiset, joiden nimet eivät olleet kirjoitettuna Karitsan Elämän Kirjassa..." Siitä asti, kun herätys alkoi; kuulostaako se oikealta? Siitä asti, kun joku saarnaaja saarnasi mahtavan saarnan; siitä asti, kun joku parantui. "... maailman perustamisesta asti!"

204 Missä Jeesus teurastettiin? Golgatallako? Ei koskaan! Jeesus teurastettiin ennen maailman perustamista: "Katso, Jumalan Karitsa, joka oli teurastettu ennen maailman perustamista!" Jumala alussa, kun Hän näki synnin, Hän näki mitä tulisi tapahtumaan, Hän puhui Sanan ja Jeesus teurastettiin ennen maailman perustamista. Ja jokainen henkilö oli pelastettu, oli pelastettu, Raamatun mukaan, kun Karitsa teurastettiin Jumalan mielessä, ennen maailman perustamista; te olitte sisällytetyt pelastukseen silloin. Niinpä mitä te aiotte tehdä Sen kanssa?

205 Se on Jumala! Siunattu olkoon Herran Nimi! "Se on Jumala, joka tekee; ei hän, joka juoksee, tai hän, joka tahtoo, vaan Jumala, joka osoittaa laupeutta." Jeesus oli teurastettu ennen maailman perustamista, ja siihen kului neljätuhatta vuotta ennen kuin se itse asiassa tapahtui. Mutta Jumala oli puhunut sen siellä alussa, ja jokainen Jumalan Sana on järkkymätön. Se on muuttumaton, Se ei voi pettää. Kun Jumala teurasti Pojan ennen maailman perustamista, Hän oli aivan yhtä paljon teurastettu silloin, kuin mitä Hän oli Golgatalla. Se on loppuun saatettu asia, kun Jumala sanoo niin. Ja muistakaa, kun Karitsa oli teurastettu, sisältyi teidän pelastuksenne uhriin, koska Raamattu sanoo, että teidän nimenne oli "kirjoitettuna Karitsan Elämän Kirjassa ennen maailman perustamista." Mitä te siihen sanotte? Mitä te nyt tulette tekemään? Jumala osoitti laupeutta! Jumala kutsui sinut. Jumala valitsi sinut Kristuksessa ennen maailman perustamista. Jeesus sanoi: "Ette te valinneet Minua, vaan Minä valistin teidät. Ja Minä tunsin teidät ennen maailman perustamista." Siinä se on teille.

206 Niinpä, katsokaahan, se poistaa teiltä kaiken pelon. "Oi, ihmettelenpä voinko riippua kiinni? Minä tulen selviytymään siitä, Siunattu Jumala, jos vain jatkuvasti pidän kiinni." Se ei riipu siitä, pidänkö minä kiin-

ni tai en, vaan josko Hän pitää tai ei. Sen Hän on tehnyt. Ei mitä minä olen tehnyt, Hän sen teki.

Onko se lunastuksen lain alla? Tässä on eräs pieni asia, jonka haluan sanoa ennen lopettamista.

207 Mitä jos joku vanha tamma synnyttäisi pienen muulin, ja tuon pienen muulin molemmat korvat olisivat rikkinäiset ja se olisi kierosilmäinen ja pattipolvinen, vääräsäärinen ja sen häntä sojottaisi suoraan ilmaan? Mikä kauhistuttavan näköinen eläin... Jos tuo pieni muuli voisi ajatella ja sanoisi: "Hetkinen nyt! Kun he tulevat ulos talosta tänä aamuna, sanon sinulle äiti, tulen varmasti kolautetuksi päähän, koska he eivät halua ruokkia minua, katso miten hirvittävän näköinen minä olen. Minulla ei ole mitään mahdollisuutta."

208 No niin, se on totta, teillä ei ole mitään mahdollisuutta. "Mutta minä synnyin tähän maailmaan ja katso kuinka hirvittävän näköinen minä olen. Niinpä minulla ei koskaan ole mitään mahdollisuutta. En tule selviytymään siitä. En voi selvitä siitä." Näettekö?

209 Mutta mitä, jos sen äiti olisi todella hyvä lain tuntija? Se sanoisi: "Poikaseni, se on totta. Sinä olet aivan muodoton, etkä edes sovellu syömään ruokaa maasta. Sinä olet soveltumaton siihen. Mutta poikani, tavalla tai toisella, sinä olet minun ensimmäiseni. Ja tiedätkö, sinulla on esikoisoikeus; eikä pappi tule koskaan katsomaan sinua, vaan sinun nimelläsi täytyy olla viaton karitsa, ilman tahraa, ja sen täytyy kuolla sinun puolestasi, niin että sinä voit elää."

210 No niin, silloin tuo pieni muuli voi potkaista kantapäänsä ilmaan ja pitää hauskaa. Ei ole mitään merkitystä sillä minkälainen se on, koska tuomari, pappi, ei tule koskaan näkemään sitä, se on tuo karitsa, jota pappi katsoo. Ei muulia; karitsaa!

211 Se on Kristus, johon Jumala katsoo, ette te. Se on Kristus! Niinpä, jos Hänessä ei ole mitään virhettä, niin kuinka vikaa voisi olla? Kuinka Hän voisi löytää mitään vikaa, kun te olette kuollut ja teidän elämänne on kätketty Kristuksessa Jumalan kautta, sinetöitynä Pyhällä Hengellä? "Joka on syntynyt Jumalasta, ei tee syntiä, sillä hän ei voi tehdä syntiä." Kuinka hän voi tehdä syntiä, kun täydellinen uhri on ottanut hänen paikkansa? Jumala ei koskaan katso minuun, Hän katsoo Kristukseen; koska me olemme Kristuksessa.

212 Nyt, jos minä rakastan Kristusta, tulen elämään Hänen kanssaan.

Hän ei olisi koskaan tuonut minua sisälle, ellei Hän tiennyt sitä. Jos Jumala pelastaisi minut tänään, tietäen, että tulisi menettämään minut kuuden viikon kuluttua, Hän kumoaisi oman tarkoituksensa. Oikein. Hän ei edes tietäisi tulevaisuutta silloin, jos Hän pelastaisi minut tietoisena... Minkä tähden Hän haluaisi pelastaa minut, jos Hän tietäisi menettävänsä minut? Jumala ei tee asioita ja sitten peru sitä kahden viikon kuluttua pitääkseen lupauksensa. Kun Hän pelasti teidät, se on aina ja Iankaikkisesti.

213 Te voitte nyt olla kiihottuneita ja sanoa: "Oi kyllä, siunattu Jumala! Halleluja! Minä puhuin kielillä. Minä huusin. Minulla on Se. Halleluja!" Se ei merkitse, että sinulla on Se. Mutta, veli, kun jotakin tulee tänne sisimpään, ja te ankkuroidutte Kristukseen, silloin Hengen hedelmät seuraavat teitä. Ja meidän henkemme todistaa Hänen Henkensä kanssa, että olemme jumalan Poikia ja tyttäriä. Olkaa hyvät ja ottakaa Se, ystävät.

214 Voisin pitää teidät täällä koko yön, puhuakseni siitä. Minä rakastan Sitä. Minä rakastan teitä. Tulen takaisin tähän pieneen Tabernaakkeliin, kerta toisensa perästä, jos Jumala säästää elämäni. Haluan nähdä teidät juurtuneina ja perustuneina tuossa pyhässä Uskossa. En halua nähdä teitä jokaisen ohitse menevän opintuulen heiteltävänä, kun he vapisevat ja hälisevät ja heillä on vähän verta käsissään, tai vähän huurretta kasvoillaan, tai jotakin muuta, ja näkevät jonkinlaisia valoja edessään, ja on jonkinlaisia itsekkäitä asioita, niin kuin Raamattu sanoo: "Ylpistyneenä sydämessään, eikä ole nähnyt mitään." Ja niin se on. Minä haluan teidän olevan tukevasti Sanassa. Jos se on NÄIN SANOO HERRA, pysykää Siinä ja eläkää Sen mukaan, Se on tämän päivän Uurim ja Tummim, ja Jumala haluaa teidän elävän Sen mukaan. Jos sitä ei ole Sanassa, silloin unohtakaa se, ja eläkää Jumalalle, eläkää Kristukselle.

215 Ja jos sydämenne alkaa mennä harhaan, te tiedätte, että jotakin on tapahtunut, menkää takaisin alttarille ja sanokaa: "Kristus, uusi minulle pelastukseni ilo. Anna minulle se rakkaus, joka minulla kerran oli, se vuotaa ulos, Herra. On jotakin, mitä olen tehnyt; tee minut jälleen pyhäksi." Sanokaa: "Oi Herra, en ole voinut tehdä mitään, en voi lakata tästä ja lakata tuosta. Haluan, että Sinä otat sen pois minusta. Herra, minä rakastan Sinua."

216 Ja lähtekää sitten pois siltä alttarilta uutena henkilönä Kristuksessa Jeesuksessa. Silloin teidän ei tarvitse olla riippuvainen seurakunnastanne, riippuvainen papistanne, riippuvainen pastoristanne. Te luotatte

Herran Jeesuksen vuodatettuun Vereen. “Armosta te olette pelastetut.” Rukoilkaamme.

217 Herra, niin väkevää opetusta. On aika tämän pienen seurakunnan saada vahvaa ruokaa, eikä enää Sanan maitoa. Me olemme olleet liian paljon nyt maidolla, antaen lapselle hänen maitopulloaan. Mutta nyt meillä täytyy olla vahvaa ruokaa, sillä tuo päivä on tulossa lähelle. Suuret hengenvaaralliset ajat ovat käsillä ja vaikeudet odottavat tiellä. Ja me tiedämme, ettei koskaan tule olemaan parempia aikoja. Me tiedämme olevamme lopussa, ja ajat tulevat jatkuvasti pahemmiksi ja pahemmiksi, siihen asti kunnes Jeesus tulee, Kirjoitusten mukaisesti.

218 Me emme voi luvata heille mitään tässä elämässä. Mutta tulevassa elämässä me voimme luvata heille Iankaikkisen Elämän Sinun Sanasi kautta, jos he uskovat Jumalan Poikaan ja vastaanottavat Hänet sovituksenaan, joka seisoi heidän tilallaan ja otti heidän syntinsä. Suo se nyt.

219 Voikoon uskomattomat tulla uskovaisiksi. Voikoot kirkolliset tunnustajat, täällä tänä iltana, jotka ovat tunnustaneet uskontoa ja vain eläneet kirkossa, voikoot he saada kokemuksen Jumalan kanssa; että sellainen rakkaus tulee heidän sydämiinsä, että he itkevät syntiensä puolesta, ja kuolevat itselleen ja syntyvät uudestaan Pyhästä Hengessä, ja ovat nöyriä, lempeitä, rakastavaisia ja täynnä iloa ja siunauksia. Eläen senkaltaista elämää, että ovat suolaisia, ja saavat ympärillään olevat ihmiset janoamaan olla heidän kaltaisiaan. Suo se, Herra, sillä me pyydämme sitä Hänen Nimessänsä. Ja päidemme ollessa kumarrettuina.

220 Haluaisin tietää olisiko täällä joku tänä iltana, joka sanoisi: “Veli Branham, jos minut tällä hetkellä punnittaisiin Jumalan vaa’alla, niin en koskaan, en koskaan kykenisi täyttämään niitä tarvittavia edellytyksiä, joista sinä puhut tänä iltana. Haluan, että muistat minua rukouksessa, että muuttaisin tapani, ja Jumala tulisi sisälle ja ottaisi tämän mielettömyyden ulos minusta ja tekisi minut todelliseksi kristityksi.” Kohottaisitteko kätenne rukousta varten? Tahtoisitteko? Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua, siellä takana. Ja Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua, herra. Jumala siunatkoon sinua, isoveli. Jumala siunatkoon sinua, sisar.

Pyhä, pyhä, pyhä, Herra joukkojen Jumala,
Taivas ja maa ovat täynnä Sinua,
Taivas ja maa ylistävät Sinua,
Oi Herra Kaikkein Korkein.

221 Kun nyt ajattelette, rukoillen, tuntiessanne vakuuttuvanne, että olette olleet väärässä, ja haluaisitte olla oikeassa, niin kohottaisitteko kätenne? Sanoen: "Jumala, tee minut siksi, mikä minun tulee olla." Jumala siunatkoon sinua, pikku nainen. "Jumala, tee minut siksi, mikä minun tulee olla." Jumala siunatkoon sinua, veli, sisar, sinua, sinua; sinua, täällä. Päivä on kuolemassa, tiedän, että se on kovaa, ystävät, mutta parempi on nyt tietää Totuus.

222 Nyt hiljaisesti rukoillen.

Pyhä, pyhä, pyhä, Herra...

Hän yksin on pyhä.

Taivas ja maa ovat täynnä Sinua,
Taivas ja maa ylistävät Sinua,
Oi Herra Kaikkein Korkein.

223 Taivaallinen Isä, auringon laskiessa illalla, punarintasatakielten kokoontuessa puissa yhteen rakkaittensa kanssa, kaikkien lintujen mennessä pesiinsä: kyyhkyset lentävät ylös puhelinlangoille, niin, etteivät käärmeet ahdista niitä yön aikana, ne istuvat siellä ja kujertavat toisilleen, kunnes vaipuvat uneen. Auringon lopulta laskiessa.

224 Jonakin päivänä me tulemme tuohon hetkeen, on tapahtuva auringonlasku. Minä en tiedä koska, Herra. Mutta täällä on ihmisiä tänä iltana, jotka ovat vakuuttuneita siitä, että ovat olleet väärässä, ja he tahtovat tulla tuolle paikalle. Niin kuin Lincoln kuollessaan sanoi: "Kääntäkää kasvoni auringonlaskua kohden." Ja hän alkoi: "Isämme, joka olet Taivaassa..."

225 Niin kuin Moody ennen sanoi: "Onko tämä kuolema? Tämä on minun kruunauspäiväni."

226 Oi, Iankaikkinen, vastaanota heidät juuri nyt; uskon kautta, kun he istuvat siellä paikoillaan. Sinä kolkutit heidän sydämilleen, siellä istuimillaan, se on heidän alttarinsa. Tämä on aika Sinun vastaanottaa heidät, juuri nyt. Sinä sanoit: "Häntä, joka Minun tyköni tulee, Minä en heitä pois."

227 Ja jonakin päivänä auringon laskiessa, vaimon tai aviomiehen seistessä vuoteen ääressä; lääkärin kävellessä pois. Oi, Pyhä, Pyhä, tuo kaunis, suloinen vaikeneminen, juuri ennen kuin aurinko laskee. Kun voimme nousta ylös ja sanoa:

Auringonlasku ja Ilta Tähti,

Ja yksi selvä kutsu minulle;
Ja älköön laiturilla olko yhtään valitusta,
Kun työnnän veneeni vesille.

228 Oi Jumala, suo se heille tällä hetkellä; heidän odottaessaan, odottaessaan Jumalan siunausten tulevan ylleen. Ota kaikki kiukkuisuus, kaikki maailma pois heistä, ja luo heissä uusi sydän. Sinä sanoit: "Minä tulen ottamaan vanhan kivisydämen pois ja panemaan tilalle lihasydämen. Ja tulen panemaan Henkeni tuohon sydämeen, niin että he vaeltavat Minun asetusteni mukaan ja pitävät Minun käskyni, koska sen määrää rakkaus eikä velvollisuus. Se on rakkaudesta, rakkaus pakottaa meidät tekemään sen. Se on Rakkauden velvoitus. joka pakottaa meitä. Meidän velvollisuutemme on seurata Rakkautta. Ja minä rukoilen Jumala, että Sinä antaisit sen jokaisen sydämeen, joka kohotti kätensä tänä iltana.'

229 Ja ne, jotka eivät kohottaneet kättään, voikoot he nyt armosta kohottaa kätensä ja vastaanottaa Sinut, ja olla täytetyt Sinun Hengelläsi, tällä nöyrällä, lempeällä vaiteliaalla tavalla; ja olla täynnä armoa, lähteäkseen täältä muuttuneena henkilönä. Kuinka linnut tulevatkaan laulamaan eri tavalla, ja kuinka jokainen tulee olemaan erilainen, tästä hetkestä alkaen. Oi, Herra, Kaikkein Korkein.

Pyhä, pyhä, pyhä, Herra joukkojen Jumala,
Taivas ja maa ovat täynnä Sinua,
Taivas ja maa ylistävät Sinua,
Oi Herra Kaikkein Korkein.

230 Nyt te päänne kumarrettuina, te, jotka kohotitte kätenne tullaksenne muistetuksi rukouksessa, tuntuuko teistä siltä, että Jumala on puhunut teille nyt sellaisella tavalla. Ei mielenliikutuksella, vaan jokin syvällä sisimmässänne. Tuntuuko teistä siltä, että Jumala on antanut teille Iankaikkisen Elämän? Tuntuuko teistä siltä, että lähdette täältä tänä iltana erilaisena henkilönä? Kohottaisitteko jälleen kätenne tänä iltana? Jumala siunatkoon sinua, poikani. Jumala siunatkoon sinua, veli. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Jumala siunatkoon sinua. Oikein. "Minä tulen lähtemään täältä kirkosta tänä iltana uutena henkilönä." Vastasyntyneet lapset Jumalan Valtakuntaan.

231 Mitä on tapahtunut? Tiedän, että on sääntönä tulla alttarille, tarkoitan, että se on metodistien sääntö. Se aloitettiin metodistikirkossa John Wesleyn päivinä. Mutta sitä ei ollut Raamatun päivinä: "Niin monet kuin uskoivat, tulivat lisätyksi seurakuntaan." Te voitte uskoa, missä ta-

hansa olettekin, ulkona pellolla, ulkona kaduilla, kaikkialla. Sillä ei ole merkitystä, kunhan vain vastaanotatte Kristuksen henkilökohtaisena Pelastajananne. Se on Pyhän Hengen teko, joka tulee sydämeenne. Kun te uskotte Häneen ja vastaanotatte Hänet, te olette siirtyneet kuolemasta Elämään ja tulleet uusiksi luomuksiksi Kristuksessa Jeesuksessa.

Älä mene ohitseni, oi, suloinen Vapahtaja.

Nyt, nouskaa seisomaan.

...on nöyrä pyyntöni.
Kun toisia kutsut,
Älä ohitse kulje.

232 Nyt haluan tuon nuoren miehen ja naisen, jonka ymmärrän olevan hänen vaimonsa, jotka kohotitte kätenne, haluan teidän kohottavan jälleen kätenne; poikani, punaisessa päällystakissa, ja vaimosi, että olette vastaanottaneet Kristuksen henkilökohtaisena Pelastajananne. Nuori mies täällä pyörätuolissa vastaanotti Kristuksen Pelastajanaan ja tunsi, että Jumala oli pelastanut hänet. Ja muut siellä takana, jotka kohotitte kätenne, kohottakaa ne uudestaan, niin että ihmiset voivat nähdä ne, ollakseen yhteydessä kanssanne.

233 Puristakaa heidän kättään, joku heidän lähellään seisovista, ja sanokaa: "Jumala siunatkoon sinua. Tervetuloa Jumalan Valtakuntaa, veljeni, sisareni." Yhdessäolo, sitä me haluamme. Jumala siunatkoon... Puristakaa kättä tämän nuoren miehen kanssa täällä pyörätuolissa. Herra olkoon hänen kanssaan. Kyllä, me toivotamme teidät tervetulleiksi Pyhän Hengen yhteyteen.

234 Jos teitä ei vielä koskaan ole kastettu, ja haluaisitte tulla kastetuiksi, tulkaa tänne eteen kertomaan siitä pastorille. Täällä kastealtaassa on vettä tänä iltana, jos haluatte tulla kastetuksi. Kaikki on valmiina. (Oliko sinulla kastetilaisuus muutenkin?...?...) Mutta kasteallas on valmiina, jos joku haluaa tulla kastetuksi. Raamattu sanoo: "Tehkää parannus, jokainen teistä, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä, syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä lupaus on teille, teidän lapsillenne ja niille, jotka kaukana ovat, niin monelle kuin Herra meidän Jumalanne kutsuu."

235 Rakastatteko te Häntä? kohottakaa kätenne. [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Oi, eikö Hän olekin ihmeellinen? Nautitteko te tästä Hebrealaiskirjeestä? Rakastatteko te Sitä? ["Aamen."] Kyllä, hienoa. No niin, Se on

oikaisevaa. Oi, Se on ankaraa ja Se on suoraa. Mutta me rakastamme sitä, ja sillä tavalla me haluamme Sen, me emme haluaisi sitä millään toisella tavalla.

236 Uskotteko te, että Paavalilla oli valtuus saarnata Se sillä tavalla? Paavali sanoi: "Jos, vaikka Enkeli tulisi ja saarnaisi mitään toista Evankeliumia, olkoon hän kirottu." Onko se oikein? Niinpä me rakastamme Häntä kaikesta sydämestämme.

237 Nyt tulen pyytämään pastoria, kallista veljeämme, veli Nevilleä tulemaan hetkeksi tänne, ja hänellä tulee olemaan jotakin sanottavaa teille. Ja nyt, jos Herra suo, me tulemme näkemään teidät keskiviikkoiltana ja sovimme menemisestä veli Graham Snellingin kokoukseen seurakuntana jonakin iltana. Ja sitten saarnaaminen tulee jatkumaan täällä 7:stä ja 8:sta luvusta, tulevana keskiviikkona, illalla. Veli Neville.